

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 154

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

50 tomas
2007 m. birželio 14 d.

Turinys	I Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kuriuos skelbti privaloma	
	DIREKTYVOS	
	★ 2007 m. gegužės 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/23/EB dėl pirotechnikos gaminių pateikimo į rinką ⁽¹⁾	1
	★ 2007 m. gegužės 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/24/EB, panaikinanti Tarybos direktyvą 71/304/EEB dėl laisvės teikti paslaugas pagal viešojo darbų pirkimo sutartis apribojimų panaikinimo ir viešojo darbų pirkimo sutarčių sudarymo su rangovais, veikiančiais per atstovybes ar filialus ⁽¹⁾	22
	EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS BENDRAI PRIIMTI SPRENDIMAI	
	★ 2007 m. gegužės 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 623/2007/EB, iš dalies keičiantis Direktyvą 2002/2/EB, iš dalies keičiančią Tarybos direktyvą 79/373/EEB dėl kombinuotųjų pašarų apyvartos	23
	★ 2007 m. gegužės 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 624/2007/EB, nustatantis Bendrijos muitinių veiksmų programą (Muitinė 2013)	25

I

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kuriuos skelbti privaloma)

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2007/23/EB

2007 m. gegužės 23 d.

dėl pirotechnikos gaminių pateikimo į rinką

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

saugą, ir kad šioje srityje planuojama priimti papildomą direktyvą.

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 95 straipsnį,

(4) 1996 m. gruodžio 9 d. Tarybos direktyvoje 96/82/EB dėl didelių, su pavojingomis medžiagomis susijusių avarijų pavojaus kontrolės⁽⁴⁾ nustatomi saugos reikalavimai įmonėms, kuriose laikomi sprogmenys, įskaitant pirotechnikos medžiagas.

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę⁽¹⁾,

(5) Pirotechnikos gaminiai turėtų apimti fejerverkus, teatro pirotechnikos gaminius ir techninės paskirties pirotechnikos gaminius, pvz., saugos oro pagalvėse arba saugos diržų įtempimo ribotuvuose naudojamus dujų generatorius.

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos⁽²⁾,

kadangi:

(1) Valstybėse narėse galiojantys įstatymai ir kiti teisės aktai dėl pirotechnikos gaminių pateikimo į rinką yra skirtingi, ypač nuostatos, susijusios su sauga ir darbiniais parametrais.

(6) Ši direktyva neturėtų būti taikoma tiems pirotechnikos gaminiams, kuriems taikoma 1996 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 96/98/EB dėl laivų įrenginių⁽⁵⁾ ir joje minimos susijusios tarptautinės konvencijos.

(2) Įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie gali sudaryti prekybos kliūtis Bendrijoje, reikėtų suderinti, siekiant užtikrinti laisvą pirotechnikos gaminių judėjimą vidaus rinkoje ir tuo pat metu aukštą sveikatos apsaugos ir saugos lygį bei vartotojų ir profesionalių galutinių naudotojų apsaugą.

(7) Siekiant užtikrinti aukštą apsaugos lygį, pirotechnikos gaminiai, atsižvelgiant į jų naudojimo tipą, paskirtį arba keliamo triukšmo lygį, turėtų būti klasifikuojami pirmiausia pagal jų pavojaus lygį.

(3) 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvoje 93/15/EEB dėl civiliniam naudojimui skirtų sprogmenų pateikimo į rinką ir jos priežiūros nuostatų suderinimo⁽³⁾, į kurios taikymo sritį pirotechnikos gaminiai nepatenka, numatyta, kad pirotechnikos gaminiams reikalingos atitinkamos priemonės, kurios užtikrintų vartotojų apsaugą ir visuomenės

(8) Vadovaujantis 1985 m. gegužės 7 d. Tarybos rezoliucijoje dėl naujojo požiūrio į techninį derinimą ir standartizavimą⁽⁶⁾ išdėstytais principais, pirmą kartą į Bendrijos rinką pateikiami pirotechnikos gaminiai turėtų atitikti šią direk-

⁽¹⁾ OL C 195, 2006 8 18, p. 7.

⁽²⁾ 2006 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2007 m. balandžio 16 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ OL L 121, 1993 5 15, p. 20. Direktyva su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

⁽⁴⁾ OL L 10, 1997 1 14, p. 13. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/105/EB (OL L 345, 2003 12 31, p. 97).

⁽⁵⁾ OL L 46, 1997 2 17, p. 25. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/84/EB (OL L 324, 2002 11 29, p. 53).

⁽⁶⁾ OL C 136, 1985 6 4, p. 1.

- tyvą. Atsižvelgiant į religines, kultūrinės ir tradicines iškilmes valstybėse narėse, gamintojo pagaminti fejerverkai asmeniniam naudojimui, kurie valstybės narės buvo patvirtinti naudojimui jos teritorijoje, neturėtų būti laikomi pateikiamais į rinką ir todėl jie neturėtų atitikti šios direktyvos.
- (9) Atsižvelgiant į pirotechnikos gaminių keliamą pavojų, reikėtų nustatyti šių gaminių pardavimo vartotojams ir naudojimo leistinas amžiaus ribas, taip pat užtikrinti, kad ženklinant būtų nurodyta pakankamai tinkamos informacijos apie saugų naudojimą, siekiant apsaugoti žmonių sveikatą ir saugą bei aplinką. Reikėtų numatyti, kad tam tikrus pirotechnikos gaminius būtų leidžiama naudoti tik įgaliotiems specialistams, turintiems reikiamų žinių, įgūdžių ir patirties. Nustatant transporto priemonių pramonei skirtų pirotechnikos gaminių ženklinimo reikalavimus, reikėtų atsižvelgti į šiuo metu taikomas priemones ir į tai, kad transporto priemonių pramonei skirti gaminiai turėtų būti tiekiami tik profesionaliems naudotojams.
- (10) Pirotechnikos gaminių, ypač fejerverkų, naudojimas labai priklauso nuo skirtingų kultūrinių įpročių ir tradicijų atitinkamose valstybėse narėse. Todėl reikia sudaryti galimybes valstybėms narėms imtis nacionalinių priemonių, dėl visuomenės saugumo ar saugos priežasčių ribojančias tam tikrų kategorijų fejerverkų naudojimą ir pardavimą plačiajai visuomenei.
- (11) Siekiant apsaugoti vartotojus ir užkirsti kelią nelaimingiems atsitikimams, reikėtų nustatyti pirotechnikos gaminių esminius saugos reikalavimus.
- (12) Atsakomybė užtikrinti, kad pirotechnikos gaminiai atitinka šios direktyvos reikalavimus, ypač esminius saugos reikalavimus, turėtų tekti gamintojui. Jei gamintojas nėra įsisteigęs Bendrijoje, fizinis ar juridinis asmuo, kuris importuoja pirotechnikos gaminių į Bendriją, turėtų užtikrinti, kad gamintojas įvykdė savo įsipareigojimus, numatytus šioje direktyvoje, arba turėtų pats prisiimti visus gamintojo įsipareigojimus.
- (13) Tais atvejais, kai laikomasi esminių saugos reikalavimų, valstybės narės neturėtų uždrausti, apriboti ar trukdyti laisvo pirotechnikos gaminių judėjimo. Ši direktyva turėtų būti taikoma nepažeidžiant nacionalinės teisės aktų dėl leidimų išdavimo gamintojams, platintojams ir importuotojams valstybėse narėse.
- (14) Kad būtų lengviau įrodyti atitikimą esminiams saugos reikalavimams, rengiami darnieji standartai, susiję su pirotechnikos gaminių projektavimu, gamyba ir bandymu.
- (15) Darniuosius Europos standartus rengia, tvirtina ir keičia Europos standartizacijos komitetas (CEN), Europos elektrotechnikos standartizacijos komitetas (CENELEC) ir Europos telekomunikacijų standartų institutas (ETSI). Šios organizacijos pripažintos kompetentingomis tvirtinti darniuosius standartus, kuriuos jos rengia vadovaudamosi bendrosiomis Europos Komisijos, Europos laisvosios prekybos asociacijos ir minėtų institucijų bendradarbiavimo gairėmis⁽¹⁾ ir 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 98/34/EB, nustatančioje informacijos apie techninius standartus, reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarką⁽²⁾, nustatyta tvarka. Atsižvelgiant į tarptautinį Europos transporto priemonių pramonės pobūdį, šiai pramonei skirtiems pirotechnikos gaminiams turėtų būti taikomi tarptautiniai ISO standartai.
- (16) Vadovaujantis „naujuoju požiūriu į techninį derinimą ir standartizavimą“, pirotechnikos gaminiai, pagaminti laikantis darnųjų standartų, turėtų būti laikomi atitinkančiais pagrindinius šioje direktyvoje numatytus saugos reikalavimus.
- (17) 1993 m. liepos 22 d. Sprendime 93/465/EEB dėl modulių, taikomų įvairiuose atitikties įvertinimo procedūrų etapuose, ir atitikties ženklo „CE“ žymėjimo ir naudojimo taisyklių, skirtų naudoti techninio derinimo direktyvoje⁽³⁾, Taryba nustatė suderintus atitikties vertinimo procedūrų taikymo būdus. Šių modulių taikymas pirotechnikos gaminiams sudarys galimybes nustatyti gamintojo ir atitikties vertinimo procedūrose dalyvaujančių įstaigų atsakomybę, atsižvelgiant į susijusių pirotechnikos gaminių rūšį.
- (18) Pirotechnikos gaminių, kurie yra panašūs savo modeliu, paskirtimi arba veikimo būdu, grupes notifikuotosios įstaigos turėtų laikyti gaminių grupėms.
- (19) Laisvam pirotechnikos gaminių judėjimui Bendrijoje užtikrinti ir siekiant, kad šie gaminiai patektų į rinką, jie turėtų būti pažymėti ženklu CE, kuris rodo, kad gaminiai atitinka šios direktyvos nuostatas.
- (20) Pagal „naująjį požiūrį į techninį derinimą ir standartizavimą“ būtina apsauginės nuostatos procedūra, kad būtų galima ginčyti pirotechnikos gaminių atitikimą ar trūkumus. Todėl valstybės narės turėtų imtis visų deramų priemonių, kad užkirstų kelią CE ženklu pažymėtų gaminių pateikimui į rinką ar apribotų jų patekimą į rinką arba pašalintų juos iš rinkos, jei šie gaminiai, naudojant juos pagal numatytą paskirtį, kelia pavojų vartotojų sveikatai ir saugai.

(1) OL C 91, 2003 4 16, p. 7.

(2) OL L 204, 1998 7 21, p. 37. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

(3) OL L 220, 1993 8 30, p. 23.

- (21) Kalbant apie vežimo saugą, pirotechnikos gaminių vežimo taisyklės numatytos tarptautinėse konvencijose ir susitarimuose, įskaitant Jungtinių Tautų rekomendacijas dėl pavojingų krovinių vežimo.
- (22) Valstybės turėtų nustatyti taisykles dėl sankcijų už pagal šią direktyvą priimtų nacionalinių įstatymų nuostatų pažeidimus ir užtikrinti šių taisyklių įgyvendinimą. Sankcijos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.
- (23) Gamintojui ir importuotojui naudinga tiekti saugius gaminius, kad būtų išvengta išlaidų dėl atsakomybės dėl gaminių su trūkumais, dėl kurių padaryta žalos asmenims ir privačiam turtui. Todėl 1985 m. liepos 25 d. Tarybos direktyva 85/374/EEB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių atsakomybę už gaminius su trūkumais, derinimo ⁽¹⁾ papildoma šią direktyvą, nes ta direktyva nustato griežtą gamintojų ir importuotojų atsakomybę bei užtikrina pakankamą vartotojų apsaugos lygį. Be to, ši direktyva nustato, kad notifikuojamų įstaigų profesionali veikla turi būti atitinkamai apdrausta, išskyrus atvejus, kai jų atsakomybė numatyta pagal valstybės nacionalinę teisę, arba valstybė narė pati atsakinga už tikrinimus.
- (24) Būtina numatyti pereinamąjį laikotarpį, siekiant palaipsniui pritaikyti nacionalinius įstatymus nurodytose srityse. Gamintojams ir importuotojams reikia skirti laiko, kad iki šios direktyvos įsigaliojimo jie galėtų pasinaudoti savo teisėmis pagal galiojančias nacionalines taisykles, pvz., parduoti pagamintų produktų atsargas. Be to, numačius specialiuosius pereinamuosius laikotarpius šios direktyvos taikymui, būtų suteikta papildomai laiko patvirtinti darinius standartus ir užtikrinti greitą šios direktyvos įgyvendinimą siekiant sustiprinti vartotojų apsaugą.
- (25) Kadangi šios direktyvos tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi tų tikslų būtų geriau siekti Bendrijos lygiu, laikydami Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti.
- (26) Šiai direktyvai įgyvendinti reikalingos priemonės turėtų būti priimtos remiantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimu 1999/468/EB, nustatančiu Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽²⁾.

- (27) Komisijai visų pirma turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti Bendrijos priemones, susijusias su Jungtinių Tautų rekomendacijomis, pirotechnikos gaminių ženklavimo reikalavimais bei II ir III priedų, kuriuose numatyti saugos reikalavimai ir atitikties įvertinimo procedūros, derinimu su technikos pažanga. Kadangi tai yra bendrosios paskirties priemonės, skirtos pakeisti neesminius šios direktyvos elementus ar papildyti šią direktyvą naujais neesminiais elementais, jos turi būti priimamos pagal Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

- (28) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisės aktų leidybos ⁽³⁾ 34 punktą valstybės narės skatinamos savo ir Bendrijos interesų labui parengti lenteles, kaip galima nuodugniau parodančias šios direktyvos ir perkėlimo priemonių atitikimą, bei paskelbti jas viešai,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I straipsnis

Tikslai ir taikymo sritis

- Šioje direktyvoje nustatomos taisyklės, kuriomis siekiama laisvo pirotechnikos gaminių judėjimo vidaus rinkoje, tuo pačiu metu užtikrinant aukšto lygio sveikatos apsaugą, visuomenės saugumą ir vartotojų apsaugą ir saugą, atsižvelgiant į atitinkamus aplinkosaugos aspektus.
- Šia direktyva nustatomi esminiai saugos reikalavimai, kuriuos turi atitikti pirotechnikos gaminiai, siekiant pateikti juos į rinką.
- Ši direktyva taikoma pirotechnikos gaminiams, kurie apibrėžti 2 straipsnio 1–5 dalyse.
- Ši direktyva netaikoma:
 - pagal nacionalinius įstatymus kariuomenei, policijai arba gaisrininkams skirtiems pirotechnikos gaminiams, skirtiems nekomerciniam naudojimui;
 - įrangai, patenkančiai į Direktyvos 96/98/EB taikymo sritį;
 - pirotechnikos gaminiams, skirtiems naudoti aviacinėje kosminėje pramonėje;
 - specialiai žaislams, patenkantiems į 1988 m. gegužės 3 d. Tarybos direktyvos 88/378/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su žaislų sauga, suderinimo ⁽⁴⁾ taikymo sritį, gaminti skirtoms kapsulėms su sprogstamąja medžiaga;

⁽¹⁾ OL L 210, 1985 8 7, p. 29. Direktyva su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/34/EB (OL L 141, 1999 6 4, p. 20).

⁽²⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

⁽³⁾ OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 187, 1988 7 16, p. 1.

- e) sprogmėnims, patenkantiems į Direktyvos 93/15/EEB taikymo sritį;
- f) šaudmenims, t. y. sviediniams ir šaunamiesiems užtaisams ir tuštiems šoviniams, kurie naudojami nešiojamuosiuose ginkluose, kituose šaunamuosiuose ginkluose ir artilerijoje.

gaminius ir (arba) kitus P2 kategorijos pirotechnikos gaminius, apibrėžtus 3 straipsnyje.

3 straipsnis

Skirstymas į kategorijas

2 straipsnis

Apibrėžimai

Šioje direktyvoje:

1. Pirotechnikos gaminys – tai gaminys, kurio sudėtyje yra sprogstamųjų medžiagų ar sprogstamųjų medžiagų mišinio, skirto karščiui, šviesai, garsui, dujoms, dūmams ar tokių efektų deriniui gauti, vykstant savaiminei egzoterminiai cheminei reakcijai.
2. Pateikimas į rinką – tai pirmasis individualaus produkto atidavimas atlygintinai ar nemokamai jį platinti ir (arba) naudoti Bendrijos rinkoje. Gamintojo asmeniniam naudojimui pagaminti fejerverkai nelaikomi pateikiamais į rinką, jei valstybė narė leidžia juos naudoti savo teritorijoje.
3. Fejerverkas – pramogoms skirtas pirotechnikos gaminys.
4. Teatro pirotechnikos gaminiai – tai pirotechnikos gaminiai, skirti naudoti vidaus arba lauko scenoje, taip pat kuriant filmus, televizijos laidas ir pan.
5. Transporto priemonėms skirtas pirotechnikos gaminys – transporto priemonių saugos įtaisų dalys, kurių sudėtyje yra pirotechnikos medžiagų ir kurios naudojamos šioms ar kitiems įtaisams įjungti.
6. Gamintojas – tai fizinis ar juridinis asmuo, kuris projektuoja ir (arba) gamina pirotechnikos gaminius, ar dėl kurio veiks tokie gaminiai projektuojami ar gaminami, siekiant juos pateikti į rinką savo vardu ar pažymėtus prekės ženklu.
7. Importuotojas – tai Bendrijoje įsisteigęs fizinis arba juridinis asmuo, pirmą kartą savo veikloje pateikiantis į Bendrijos rinką trečiosios šalies kilmės pirotechnikos gaminius.
8. Platintojas – tai fizinis arba juridinis asmuo, kuris yra tiekimo grandinės dalyvis ir pateikia pirotechnikos gaminį į rinką vykdydamas savo verslą.
9. Darnusis standartas – Europos standartas, kurį Komisijos pavedimu, remdamasi Direktyvoje 98/34/EB nustatyta tvarka, kurios laikytis nėra privaloma, priėmė Europos standartizacijos įstaiga.
10. Specialių žinių turintis asmuo – asmuo, turintis valstybės narės leidimą tvarkyti ir (arba) naudoti savo teritorijoje 4 kategorijos fejerverkus, T2 kategorijos teatro pirotechnikos

1. Pirotechnikos gaminius pagal jų naudojimo tipą arba paskirtį ir pavojaus lygį, įskaitant jų keliamo triukšmo lygį, gamintojai priskiria kategorijoms. 10 straipsnyje nurodytos notifikuotosios įstaigos, atlikdamos 9 straipsnyje numatytas atitikties įvertinimo procedūras, patvirtina gaminių priskyrimą kategorijai.

Kategorijos:

a) Fejerverkai

1 kategorija: fejerverkai, kurie kelia labai nedidelį pavojų, kelia labai mažai triukšmo ir yra skirti naudoti uždaroje teritorijoje, įskaitant gyvenamosiose patalpose naudoti skirtus fejerverkus.

2 kategorija: fejerverkai, kurie kelia nedidelį pavojų, kelia nedaug triukšmo ir yra skirti naudoti uždaroje teritorijoje lauke.

3 kategorija: fejerverkai, kurie kelia nedidelį pavojų ir yra skirti naudoti didelėse atvirose teritorijose lauke, o šių gaminių keliamo triukšmo lygis nekenkia žmonių sveikatai.

4 kategorija: fejerverkai, kurie kelia didelį pavojų ir yra skirti naudoti tik specialių žinių turintiems asmenims (įprastai žinomi kaip „fejerverkai profesionaliam naudojimui“), o šių gaminių keliamo triukšmo lygis nekenkia žmonių sveikatai.

b) Teatro pirotechnikos gaminiai

T1 kategorija: pirotechnikos gaminiai, skirti naudoti scenoje ir keliantys nedidelį pavojų.

T2 kategorija: pirotechnikos gaminiai, skirti naudoti scenoje tik specialių žinių turintiems asmenims.

c) Kiti pirotechnikos gaminiai

P1 kategorija: pirotechnikos gaminiai, išskyrus fejerverkus ir teatro pirotechnikos gaminius, keliantys nedidelį pavojų.

P2 kategorija: pirotechnikos gaminiai, išskyrus fejerverkus ir teatro pirotechnikos gaminius, skirti laikyti ar naudoti tik specialių žinių turintiems asmenims.

2. Valstybės narės informuoja Komisiją apie tvarką, pagal kurią jos identifikuoja ir išduoda leidimus specialių žinių turintiems asmenims.

4 straipsnis

Gamintojų, importuotojų ir platintojų įsipareigojimai

1. Gamintojai užtikrina, kad pateikti į rinką pirotechnikos gaminiai atitiktų I priede numatytus esminius saugos reikalavimus.

2. Jei gamintojas nėra įsisteigęs Bendrijoje, pirotechnikos gaminių importuotojas užtikrina, kad gamintojas įvykdė savo įsipareigojimus, numatytus šioje direktyvoje, arba tuos įsipareigojimus prisiima pats.

Importuotojas už šių pareigų vykdymą gali būti atsakingas Bendrijos valdžios institucijoms ir įstaigoms.

3. Platintojai elgiasi atsargiai vadovaujantis taikoma Bendrijos teise. Ypač jie užtikrina, kad pirotechnikos gaminius būtų pažymėtas atitikties ženklų (-ais) ir prie jo būtų pridėti visi reikiami dokumentai.

4. Pirotechnikos gamintojai:

- a) pateikia pirotechnikos gaminį 10 straipsnyje nurodytai notifikuotajai įstaigai, kuri pagal 9 straipsnį atlieka atitikties įvertinimą; ir
- b) vadovaudamiesi 11 straipsniu ir 12 ar 13 straipsniu, pažymi pirotechnikos gaminius CE ženklu ir etikete.

5 straipsnis

Pateikimas į rinką

1. Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad pirotechnikos gaminiai būtų pateikiami į rinką tik tuomet, jei jie atitinka šios direktyvos reikalavimus, yra pažymėti CE ženklu ir atitinka visus reikalavimus, susijusius su atitikties įvertinimu.

2. Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad pirotechnikos gaminiai nebūtų nepagrįstai žymimi CE ženklu.

6 straipsnis

Laisvas judėjimas

1. Valstybės narės negali uždrausti, apriboti ir trukdyti pateikti į rinką pirotechnikos gaminius, kurie atitinka šios direktyvos reikalavimus.

2. Šios direktyvos nuostatos taip pat netrukdo valstybėms narėms viešosios tvarkos, saugumo ar saugos arba aplinkos apsaugos sumetimais imtis priemonių, draudžiančių ar ribojančių 2 ir 3 kategorijų fejerverkų, teatro pirotechnikos gaminių ir kitų pirotechnikos gaminių laikymą, naudojimą ir pardavimą plačiajai visuomenei.

3. Valstybės narės nesudaro jokių kliūčių prekybos mugėse, parodose ir pirotechnikos gaminių reklamai rengiamuose pristatymuose rodyti ir naudoti pirotechnikos gaminius, kurie neatitinka šios direktyvos nuostatų, jei matomas ženklas aiškiai rodo minėtos prekybos mugės, parodos ar pristatymo pavadinimą ir datą ir tai, kad gaminiai neatitinka reikalavimų ir nebus parduodami tol, kol Bendrijoje įsisteigęs gamintojas ar importuotojas neužtikrins jų atitikties reikalavimams. Tokių renginių metu, vadovaujantis valstybės narės kompetentingos institucijos nustatytais reikalavimais, būtina imtis atitinkamų saugumo priemonių.

4. Valstybės narės nesudaro kliūčių laisvam pirotechnikos gaminių, kurie neatitinka šios direktyvos nuostatų, judėjimui ir naudojimui, jei tie gaminiai yra specialiai pagaminti moksliniams tyrimams, technologijų plėtrai ir bandymams, ir matomas ženklas aiškiai informuoja apie tokį neatitikimą ir apie tai, kad gaminiai nėra prieinami naudoti kitiems tikslams, išskyrus technologijų plėtrą, mokslinius tyrimus ir bandymus.

7 straipsnis

Amžiaus apribojimai

1. Pirotechnikos gaminiai neparduodami ar kitaip nesudaroma galimybė jais naudotis jaunesniems nei šio amžiaus vartotojams:

a) *Fejerverkai*

1 kategorija: 12 metų

2 kategorija: 16 metų

3 kategorija: 18 metų

b) *Kiti pirotechnikos gaminiai ir teatro pirotechnikos gaminiai*

T1 ir P1 kategorijos: 18 metų

2. Viešosios tvarkos, visuomenės saugumo ar saugos sumetimais valstybės narės gali padidinti 1 dalyje nustatytas amžiaus ribas. Valstybės narės taip pat gali sumažinti amžiaus ribą atitinkamus profesinius mokymus baigusiesiems ar šiuo metu besimokantiems asmenims.

3. Gamintojai, importuotojai ir platintojai vartotojams, išskyrus specialių žinių turinčius asmenis, neparduoda ar kitaip nesudaro galimybės naudotis šiais pirotechnikos gaminiais:

a) 4 kategorijos fejerverkais;

b) P2 kategorijos pirotechnikos gaminiais ir T2 kategorijos teatro pirotechnikos gaminiais.

8 straipsnis

Darnieji standartai

1. Vadovaudamasi Direktyvoje 98/34/EB nustatyta tvarka, Komisija gali paprašyti Europos standartizacijos įstaigų šios

direktyvos įgyvendinimo tikslais parengti ar pakeisti Europos standartus ar skatinti atitinkamas tarptautines institucijas parengti ar persvarstyti tarptautinius standartus.

2. Nuorodas į tokius darniuosius standartus Komisija skelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

3. Valstybės narės užtikrina, kad *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbti darnieji standartai yra pripažinti ir patvirtinti. Valstybės narės laiko, kad pirotechnikos gaminiai, kurie patenka į šios direktyvos taikymo sritį ir kurie atitinka susijusius nacionalinius standartus, kuriais į nacionalinę teisę perkeliama *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbti darnieji standartai, atitinka I priede minimus esminius saugos reikalavimus. Valstybės narės paskelbia nuorodas į nacionalinius standartus, kuriais vadovaujantis į nacionalinę teisę perkeliama šie darnieji standartai.

Priėmusios nacionalinius standartus, perkeliančius darniuosius standartus į nacionalinę teisę, valstybės narės skelbia tų nacionalinių standartų nuorodų numerius.

4. Kai valstybė narė ar Komisija mano, kad šio straipsnio 2 dalyje nurodyti darnieji standartai nevisiškai atitinka I priede nustatytus esminius saugos reikalavimus, Komisija arba atitinkama valstybė narė klausimą pateikia svarstyti pagal Direktyvą 98/34/EB įsteigtam Nuolatiniam komitetui, nurodydama priežastis. Nuolatinis komitetas per šešis mėnesius nuo tokio kreipimosi datos pareiškia savo nuomonę. Atsižvelgdama į to Nuolatinio komiteto nuomonę, Komisija valstybės narės informuoja apie darniesiems standartams ir 2 dalyje minimam jų skelbimui taikytinas priemones.

9 straipsnis

Atitikties įvertinimo procedūros

Pirotechnikos gaminių atitikties įvertinimui gamintojas taiko vieną iš šių procedūrų:

- a) EB tipo tyrimą (B modulis), nurodytą II priedo 1 skirsnyje, ir gamintojo pasirinkimu vieną iš šių procedūrų:
 - i) tipo atitikimo (C modulis) procedūrą, nurodytą II priedo 2 skirsnyje;
 - ii) gamybos kokybės užtikrinimo (D modulis) procedūrą, nurodytą II priedo 3 skirsnyje; arba
 - iii) gaminio kokybės užtikrinimo (E modulis) procedūrą, nurodytą II priedo 4 skirsnyje;
- b) vieneto patikrinimo (G modulis) procedūrą, minimą II priedo 5 skirsnyje; arba
- c) visapusiškos gaminio kokybės užtikrinimo (H modulis) procedūrą, nurodytą II priedo 6 skirsnyje ir taikomą tik 4 kategorijos fejerverkams.

10 straipsnis

Notifikuotosios įstaigos

1. Valstybės narės Komisijai ir kitoms valstybės narėms praneša apie įstaigas, kurias jos paskyrė 9 straipsnyje nurodytoms atitikties įvertinimo procedūroms įgyvendinti, taip pat konkrečias toms įstaigoms pavestas užduotis bei Komisijos joms suteiktus identifikavimo numerius.

2. Komisija savo tinklavietėje paskelbia notifikuotųjų įstaigų sąrašą, jų identifikavimo numerius ir užduotis, kurioms vykdyti jos buvo paskirtos. Komisija užtikrina, kad šis sąrašas būtų nuolat atnaujinamas.

3. Vertindamos įstaigas, apie kurias būtina pranešti Komisijai, valstybės narės taiko III priede išdėstytus minimalius vertinimo kriterijus. Daroma prielaida, kad įstaigos, kurios atitinka notifikuotosioms įstaigoms taikomus darniaisiais standartais nustatytus vertinimo kriterijus, atitinka ir minėtus minimalius kriterijus.

4. Valstybė narė, pranešusi Komisijai apie tam tikrą įstaigą, tokį pranešimą atsiima, jei nustato, kad toji įstaiga nebeatitinka 3 dalyje minimų minimalių kriterijų. Apie tai ji nedelsdama praneša kitoms valstybės narėms ir Komisijai.

5. Jei pranešimas apie įstaigą atsiimamas, atitikties sertifikatas ir atitinkamos įstaigos išduoti dokumentai lieka galioti, išskyrus tuos atvejus, kai nustatoma, jog kyla realus ir tiesioginis pavojus sveikatai ir saugai.

6. Komisija savo tinklavietėje pateikia informaciją apie atsiimtus pranešimus apie notifikuotąsias įstaigas.

11 straipsnis

Įpareigojimas ženklini CE ženklą

1. Sėkmingai atlikę atitikties vertinimą pagal 9 straipsnį, gamintojai atitikties ženklu CE matomai, lengvai įskaitomai ir neištrinamai pažymi pačius pirotechnikos gaminius, o jei tai neįmanoma – prie jų tvirtinamą identifikacinę plokštelę arba jų pakuotę. Identifikacinė plokštelė turi būti pagaminta taip, kad jos nebūtų galima panaudoti dar kartą.

Naudojamas CE ženklo modelis turi atitikti Sprendimo 93/465/EEB reikalavimus.

2. Pirotechnikos gaminiai neženklinami ženklais ar įrašais, dėl kurių tretieji asmenys gali klaidingai suprasti CE ženklo prasmę ar formą. Kitais žymenimis galima ženklini pirotechnikos gaminius, jei jie netrukdo pastebėti ir perskaityti CE ženklą.

3. Kai pirotechnikos gaminiams taip pat taikomi kiti Bendrijos teisės aktai, kuriais reglamentuojami kiti aspektai ir reikalaujama žymėti CE ženklu, šis ženklas rodo, kad minėti produktai atitinka ir kitų jiems taikomų teisės aktų nuostatas.

12 straipsnis

Gaminių, išskyrus transporto priemonių pirotechnikos gaminius, ženklimas

1. Gamintojai užtikrina, kad pirotechnikos gaminiai, išskyrus transporto priemonių pirotechnikos gaminius, būtų tinkamai matomi, aiškiai ir nenutrinamai paženklinėti etiketėmis, kuriose tekstas rašomas oficialiaja (-osiomis) valstybės narės, kurioje gaminiai parduodami vartotojui, kalba (-omis).

2. Pirotechnikos gaminio etiketėje turi būti pateikta bent tokia informacija: gamintojo pavadinimas ir adresas ar, jei gamintojas nėra įsisteigęs Bendrijoje, gamintojo pavadinimas ir importuotojo pavadinimas ir adresas, gaminio pavadinimas ir tipas, minimalūs amžiaus reikalavimai, kaip nurodyta 7 straipsnio 1 ir 2 dalyse, gaminio kategorija, naudojimo instrukcijos, 3 ir 4 kategorijos fejerverkų pagaminimo metai ir, jei reikia, mažiausias saugus atstumas. Etiketėje turi būti nurodytas aktyviosios sprogtamosios medžiagos atitinkamas neto kiekis (ANK).

3. Ant fejerverkų papildomai nurodoma bent tokia informacija:

1 kategorija: jei tinka: užrašas „naudoti tik lauke“ ir mažiausias saugus atstumas.

2 kategorija: užrašas „naudoti tik lauke“ ir, jei tinka, mažiausias saugus atstumas (-ai).

3 kategorija: užrašas „naudoti tik lauke“ ir mažiausias saugus atstumas (-ai).

4 kategorija: užrašas „naudoti tik specialių žinių turintiems asmenims“ ir mažiausias saugus atstumas (-ai).

4. Ant teatro pirotechnikos gaminių nurodoma bent ši papildoma informacija:

T1 kategorija: jei tinka: užrašas „naudoti tik lauke“ ir mažiausias saugus atstumas.

T2 kategorija: užrašas „naudoti tik specialių žinių turintiems asmenims“ ir mažiausias saugus atstumas (-ai).

5. Jei ant pirotechnikos gaminio nėra pakankamai vietos 2–4 dalyse reikalaujamai informacijai nurodyti, tokia informacija pateikiama ant mažiausios pakuotės dalies.

6. Šio straipsnio nuostatos netaikomos pirotechnikos gaminiams, eksponuojamiems prekybos mugėse, parodose ir reklamos tikslais rengiamuose pristatymuose pagal 6 straipsnio 3 dalį arba specialiai moksliniams tyrimams, technologijų plėtrai ir bandymams pagal 6 straipsnio 4 dalį pagamintiems pirotechnikos gaminiams.

13 straipsnis

Transporto priemonių pramonei skirtų pirotechnikos gaminių ženklimas

1. Transporto priemonių pramonei skirtų pirotechnikos gaminių etiketėse turi būti pateiktas gamintojo pavadinimas ar, jei

gamintojas nėra įsisteigęs Bendrijoje, importuotojo pavadinimas, gaminio pavadinimas ir tipas bei informacija, kaip saugiai naudoti gaminį.

2. Jei ant transporto priemonių pramonei skirtų pirotechnikos gaminių neužtenka vietos užrašyti 1 dalyje nurodytą informaciją, ši informacija nurodoma ant gaminio pakuotės.

3. Profesionaliam naudotojui jo prašoma kalba turi būti pateiktas pagal 2001 m. liepos 27 d. Komisijos direktyvos 2001/58/EB antrą kartą iš dalies keičiančios Direktyvą 91/155/EEB ⁽¹⁾ priedo reikalavimus parengtas saugos duomenų lapas.

Saugos duomenų lapas turėtų būti pateiktas rašytine ar elektronine forma su sąlyga, kad adresatas turi reikiamų priemonių jį gauti.

14 straipsnis

Rinkos priežiūra

1. Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad pirotechnikos gaminius būtų galima pateikti į rinką tik tuomet, jei jie tinkamai laikomi, naudojami pagal numatytą paskirtį ir nekelia pavojaus žmonių sveikatai ir saugai.

2. Valstybės narės nuolat tikrina į Bendriją įvežamus pirotechnikos gaminius, taip pat jų laikymo ir gamybos patalpas.

3. Valstybės narės imasi būtinų priemonių siekdamas užtikrinti, kad pirotechnikos gaminius pervežant Bendrijoje būtų laikomasi šioje direktyvoje nustatytų saugos, visuomenės saugumo ir apsaugos reikalavimų.

4. Valstybės narės organizuoja ir vykdo tinkamą į rinką pateiktų gaminių priežiūrą, atsižvelgdamos į CE ženklu pažymėtų gaminių atitikties prielaidą.

5. Valstybės narės kasmet praneša Komisijai, kaip vykdoma jų rinkos priežiūros veikla.

6. Jeigu valstybė narė nustato, kad CE atitikties ženklu pažymėtas, EB atitikties deklaraciją turintis ir pagal numatytą paskirtį naudojamas pirotechnikos gaminyje gali kelti pavojų žmonių sveikatai ir saugai, ji imasi visų tinkamų laikinųjų priemonių tokiam produktui pašalinti iš rinkos, uždrausti jį pateikti į rinką arba apriboti jo laisvą judėjimą. Apie tai valstybė narė informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares.

7. Komisija savo tinklavietėje pagal 6 dalies nuostatas skelbia reikalavimų nebeatitinkančių ar draudžiamų gaminių arba gaminių, kurių pateikimas į rinką ribojamas, sąrašą.

⁽¹⁾ OL L 212, 2001 8 7, p. 24.

15 straipsnis

Skubi informacija apie didelį pavojų keliančius produktus

Kai valstybė narė turi pakankamai priežasčių teigti, kad pirotechnikos gaminys kelia rimtą pavojų žmonių sveikatai ir (arba) saugai Bendrijoje, ji apie tai informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares ir atlieka atitinkamą įvertinimą. Šio įvertinimo paaškinimus ir rezultatus valstybė narė praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms.

16 straipsnis

Apsaugos sąlyga

1. Kai valstybė narė nepritaria pagal 14 straipsnio 6 dalį kitos valstybės narės laikinosioms priemonėms arba jei Komisija nusprendžia, kad šios priemonės prieštarauja Bendrijos teisės aktams, Komisija nedelsdama konsultuojasi su visomis susijusiomis šalimis, įvertina priemones ir nusprendžia, ar jos tinkamos, ar ne. Komisija praneša savo poziciją valstybėms narėms ir suinteresuotoms šalims.

Jei, Komisijos nuomone, nacionalinės priemonės yra tinkamos, kitos valstybės narės imasi visų reikalingų veiksmų, kad nesaugus gaminys būtų pašalintas iš jų nacionalinių rinkų ir praneša apie tai Komisijai.

Jei, Komisijos nuomone, nacionalinės priemonės nėra tinkamos, atitinkama valstybė narė jų toliau nebetaiko.

2. Tuo atveju, kai 1 dalyje minimų laikinųjų priemonių taikymo priežastis – darniųjų standartų trūkumai, Komisija kreipiasi į pagal Direktyvą 98/34/EB įsteigtą Nuolatinį komitetą, jei valstybė narė, kuri ėmė taikyti priemones, neketina jų atsisakyti, ir Komisija arba ta valstybė narė inicijuoja 8 straipsnyje numatytas procedūras.

3. Jei pirotechnikos gaminys neatitinka reikalavimų ir yra pažymėtas CE ženklu, kompetentinga valstybė narė imasi atitinkamų priemonių prieš tuos, kas pažymėjo ženklu, ir informuoja Komisiją. Komisija apie tai praneša kitoms valstybėms narėms.

17 straipsnis

Priemonės, susijusios su atsisakymu arba apribojimais

1. Kai pagal šią direktyvą imamasi priemonių

- a) uždrausti ar apriboti produkto pateikimą į rinką; arba
- b) pašalinti produktą iš rinkos,

būtina tiksliai nurodyti priežastis, kuo remiantis toks sprendimas priimtas. Apie tokias priemones nedelsiant pranešama suinteresuotajai šaliai, kuri tuo pat metu informuojama apie jai prieinamas teisių gynimo priemones pagal atitinkamos valstybės narės nacionalinę teisę ir laiką, per kurį tomis priemonėmis galima pasinaudoti.

2. Jei taikomos 1 dalyje nurodytos priemonės, atitinkama šalis turi galimybę iš anksto pareikšti savo nuomonę, išskyrus atvejus, kai tokia konsultacija yra neįmanoma dėl būtinybės nedelsiant taikyti numatytas priemones, ypač remiantis visuomenės sveikatos ir saugos reikalavimais.

18 straipsnis

Įgyvendinimo priemonės

1. Vadovaujantis 19 straipsnio 2 dalyje nustatyta reguliavimo procedūra su tikrinimu priimamos tokios priemonės, skirtos pakeisti neesminius šios direktyvos elementus, *inter alia*, šią direktyvą papildant naujais neesminiais elementais:

- a) pakeitimai, reikalingi siekiant atsižvelgti į būsimus Jungtinių Tautų rekomendacijų pakeitimus;
- b) II ir III priedų derinimas su technikos pažanga;
- c) 12 ir 13 straipsniuose nustatytų ženklavimo reikalavimų pakeitimai.

2. Vadovaujantis 19 straipsnio 3 dalyje nustatyta reguliavimo procedūra, patvirtinamos šios priemonės:

- a) atsekamumo sistemos, kuri apimtų registracijos numerį ir ES registrą, įsteigimas siekiant identifikuoti pirotechnikos gaminių tipus ir jų gamintojus;
- b) bendrų kriterijų, skirtų duomenims apie nelaimingus atsitikimus, susijusius su pirotechnikos gaminių naudojimu, nuolat rinkti ir atnaujinti, nustatymas.

19 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda komitetas.

2. Kai nurodoma ši dalis, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į minėto sprendimo 8 straipsnio nuostatas.

3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į šio sprendimo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

20 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų už pagal šią direktyvą priimtų nacionalinės teisės nuostatų pažeidimus ir užtikrina jų įgyvendinimą. Šios sankcijos yra veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

Valstybės narės taip pat patvirtina būtinas priemones, leidžiančias sulaikyti pirotechnikos gaminių, kurie neatitinka šios direktyvos reikalavimų, siuntas.

21 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės iki 2010 m. sausio 4 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, kuriais įgyvendinama ši direktyva. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai šių nuostatų tekstus.
2. Tas nuostatas jos taiko 1, 2 ir 3 kategorijos fejerverkams iki 2010 m. liepos 4 d., o kitiems pirotechnikos gaminiams, 4 kategorijos fejerverkams ir teatro pirotechnikos gaminiams – iki 2013 m. liepos 4 d.
3. Valstybės narės, priimdamos šias nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.
4. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės nuostatų tekstus.
5. Iki 2 dalyje nurodytos atitinkamos datos suteikti nacionaliniai leidimai lieka galioti leidimą išdavusios valstybės narės teritorijoje trumpesnę iš šių dviejų laikotarpių: kol baigiasi

leidimų galiojimo laikas arba daugiausiai 10 metų nuo šios direktyvos įsigaliojimo.

6. Nukrypstant nuo 5 dalies, nacionaliniai leidimai transporto priemonių pirotechnikos gaminiams, išduoti iki 2 dalyje nurodytos atitinkamos datos, galioja tol, kol baigiasi jų galiojimo laikas.

22 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

23 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2007 m. gegužės 23 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

H.-G. PÖTTERING

Tarybos vardu

Pirmininkas

G. GLOSER

I PRIEDAS

Esminiai saugos reikalavimai

1. Kad būtų užtikrinta maksimali sauga ir patikimumas, kiekvienas pirotechnikos gaminy turi atitikti gamintojo notifikuotajai įstaigai nurodytas charakteristikas.
2. Kiekvienas pirotechnikos gaminy turi būti suprojektuotas ir pagamintas taip, kad tinkamu būdu jį būtų galima saugiai sunaikinti, aplinkai padarius kuo mažesnę poveikį.
3. Kiekvienas pirotechnikos gaminy, naudojant pagal paskirtį, turi tinkamai veikti.

Kiekvienas pirotechnikos gaminy turi būti bandomas realiomis sąlygomis. Jei to neįmanoma atlikti laboratorijoje, bandymai turi būti atlikti tokiomis sąlygomis, kokiomis pirotechnikos gaminy bus naudojamas.

Kai taikytina, būtina apsvarstyti arba patikrinti šią informaciją ir savybes:

- a) projektą, konstrukciją ir būdingas savybes, įskaitant cheminę sudėtį (naudotų medžiagų masę ir procentinį santykį) bei matmenis;
- b) fizinį ir cheminį pirotechnikos gaminio stabilumą įprastomis aplinkos sąlygomis, kurias galima iš anksto numatyti;
- c) jautrumas įprastomis numatomomis eksploataavimo ir pervežimo sąlygomis;
- d) visų komponentų suderinamumas jų cheminio stabilumo atžvilgiu;
- e) pirotechnikos gaminio atsparumas drėgmei, jei jis skirtas naudoti drėgnomis ar vandeningomis sąlygomis ir jei pirotechnikos gaminio saugą ir patikimumą gali neigiamai paveikti drėgmė;
- f) pirotechnikos gaminio atsparumas aukštai ir žemai temperatūrai, jei jį ketinama laikyti ar naudoti tokioje temperatūroje ir jo saugą ir patikimumą gali neigiamai paveikti kurio nors komponento ar viso pirotechnikos gaminio įkaitinimas ar atvėsinimas;
- g) saugos savybės, skirtos apsaugoti nuo ne laiku ar netyčia įvykusio sužadinimo ar užsidegimo;
- h) tinkamos instrukcijos ir, kai būtina, žymenys valstybės narės gavėjos valstybine kalba ar kalbomis dėl saugaus pirotechnikos gaminio sandėliavimo, naudojimo ir sunaikinimo bei elgesio su juo;
- i) pirotechnikos gaminio, jo įpakavimo medžiagos ar kitų komponentų gebėjimas išsaugoti savybes sandėliuojant įprastomis numatytais sąlygomis;
- j) visų prietaisų ir priedų specifikacija ir gaminio saugaus naudojimo instrukcijos.

Pirotechnikos gaminiai įprastomis sąlygomis turėtų būti pervežami ir laikomi su pirotechniniu mišiniu, jei gamintojo instrukcijose nenurodyta kitaip.

4. Pirotechnikos gaminiuose neturi būti:
 - a) komercinių sprogstamųjų medžiagų, išskyrus paraką ar šviečiantį mišinį;
 - b) karinių sprogmėnų.
5. Įvairių grupių pirotechnikos gaminiai turi atitikti šiuos minimalius reikalavimus:

A. Fejerverkai

1. Pagal gryo sprogstamojo mišinio kiekį, saugų atstumą, triukšmo lygį ar panašias savybes gamintojas priskiria fejerverkus skirtingoms kategorijoms pagal 3 straipsnį. Kategorija aiškiai nurodoma etiketėje.
 - a) 1 kategorijos fejerverkai turi atitikti šias sąlygas:
 - i) saugus atstumas turi būti mažiausiai 1 m. Tačiau, kur tinkama, saugus atstumas gali būti mažesnis;
 - ii) didžiausias triukšmo lygis saugiu atstumu neturi viršyti 120 dB (A, imp) ar atitinkamo triukšmo lygio, išmatuoto pagal kitą tinkamą metodą;

- iii) į 1 kategoriją neįeina petardos, petardų baterijos, šviečiančios petardos ir šviečiančių petardų baterijos;
 - iv) 1 kategorijos petardose neturi būti daugiau nei 2,5 mg gyvsidabrio fulminato.
- b) 2 kategorijos fejerverkai turi atitikti šias sąlygas:
- i) saugus atstumas turi būti mažiausiai 8 m. Tačiau, kur tinkama, saugus atstumas gali būti mažesnis;
 - ii) didžiausias triukšmo lygis saugiu atstumu neturi viršyti 120 dB (A, imp) ar atitinkamo triukšmo lygio, išmatuoto pagal kitą tinkamą metodą.
- c) 3 kategorijos fejerverkai turi atitikti šias sąlygas:
- i) saugus atstumas turi būti mažiausiai 15 m. Tačiau, kur tinkama, saugus atstumas gali būti mažesnis;
 - ii) didžiausias triukšmo lygis saugiu atstumu neturi viršyti 120 dB (A, imp) ar atitinkamo triukšmo lygio, išmatuoto pagal kitą tinkamą metodą.
2. Fejerverkuose gali būti naudojamos tik tokios konstrukcinės medžiagos, kurių skeveldros kelia mažiausią pavojų sveikatai, turtui ir aplinkai.
 3. Uždegimo būdas turi būti aiškiai matomas arba nurodytas etiketėje ar instrukcijoje.
 4. Fejerverkai neturi judėti chaotiškai ar nenuspėjamai.
 5. 1, 2 ir 3 kategorijos fejerverkų apsauginė danga, pakuotė ar gaminio konstrukcija turi būti tokia, kad apsaugotų nuo netyčinio uždegimo. 4 kategorijos fejerverkai turi būti apsaugoti nuo netyčinio uždegimo gamintojo nurodytais būdais.
- B. Kiti pirotechnikos gaminiai**
1. Pirotechnikos gaminiai turi būti suprojektuoti taip, kad naudojami įprastu būdu keltų kuo mažesnę pavojų sveikatai, turtui ir aplinkai.
 2. Uždegimo būdas turi būti aiškiai matomas arba nurodytas etiketėje ar instrukcijoje.
 3. Pirotechnikos gaminiai turi būti suprojektuoti taip, kad netyčia sužadinus keltų kuo mažesnę pavojų sveikatai, turtui ir aplinkai.
 4. Kai taikoma, pirotechnikos gaminiai turi tinkamai veikti iki gamintojo nurodytos „naudoti iki“ datos.
- C. Uždegimo prietaisai**
1. Įprastomis nuspėjamomis naudojimo sąlygomis uždegimo prietaisus turi būti galima patikimai sužadinti, jie turi turėti pakankamą sužadinimo pajėgumą.
 2. Uždegimo prietaisai įprastomis numatomomis sandėliavimo ir naudojimo sąlygomis turi būti apsaugoti nuo elektrosstatinės iškrovos.
 3. Elektriniai degikliai įprastomis numatomomis sandėliavimo ir naudojimo sąlygomis turi būti apsaugoti nuo elektromagnetinių laukų.
 4. Sprogdiklių dangą turi būti pakankamai mechaniškai atspari, kad esant normaliam numatomam mechaniniam poveikiui, tinkamai apsaugotų sprogstamąjį užtaisą.
 5. Kartu su kita informacija apie gaminį turi būti nurodytas sprogdiklio degimo laikas.
 6. Kartu su kita informacija apie gaminį turi būti pateiktos elektrinių degiklių elektrinės charakteristikos (pvz., saugi srovė, varža ir kt.).
 7. Elektrinių degiklių laidai ir jų sujungimas su degikliu turi būti pakankamai izoliuoti ir pakankamai mechaniškai stiprūs atsižvelgiant į jų numatomą paskirtį.
-

II PRIEDAS

Atitikties įvertinimo procedūros

1. B MODULIS: EB tipo tyrimas

1. Šiame modulyje aprašoma procedūros dalis, kuria notifikuootoji įstaiga tikrina ir patvirtina, kad tipišką numatomos gaminti produkcijos pavyzdys atitinka reikiamas Direktyvos 2007/23/EB (toliau – ši direktyva) nuostatas.
2. EB tipo tyrimo paraišką gamintojas turi pateikti pasirinktai notifikuotajai įstaigai.

Paraiškoje turi būti nurodyta:

- a) gamintojo pavadinimas ir adresas;
- b) raštiškas pareiškimas, kad tokia paraiška nebuvo pateikta kitai notifikuotajai įstaigai;
- c) techniniai dokumentai, nurodyti 3 punkte.

Pareiškėjas privalo pateikti notifikuotajai įstaigai tipišką numatomos produkcijos pavyzdį (toliau – tipas). Notifikuootoji įstaiga gali paprašyti pateikti daugiau pavyzdžių, jeigu jie reikalingi bandymo programai vykdyti.

3. Techniniai dokumentai turi sudaryti galimybes įvertinti, ar gaminys atitinka šios direktyvos reikalavimus. Tokiuose dokumentuose turi būti šiam įvertinimui atlikti reikalingi duomenys apie gaminio projektavimą, gamybą ir veikimą ir, jeigu to reikia įvertinimui:
 - a) bendras tipo aprašymas;
 - b) eskizinis projektas, gaminimo brėžiniai ir sudedamųjų dalių, agregato mazgų, agregatų, grandinių ir t. t. schemas;
 - c) aprašymai ir paaiškinimai, reikalingi minėtiems brėžiniams, schemoms ir gaminio veikimui suprasti;
 - d) visiškai arba iš dalies taikomų darniųjų standartų, nurodytų šios direktyvos 8 straipsnyje, sąrašas, bei sprendimų, priimtų siekiant įgyvendinti esminius šios direktyvos saugos reikalavimus, aprašymas, jeigu nebuvo taikomi šios direktyvos 8 straipsnyje nurodyti standartai;
 - e) projekto skaičiavimų, atliktų tikrinimų rezultatai ir t. t.;
 - f) bandymo protokolai.
4. Notifikuootoji įstaiga privalo:
 - a) išnagrinėti techninius dokumentus, patikrinti, ar tipas pagamintas pagal šiuos dokumentus, ir nustatyti, kurie elementai suprojektuoti pagal atitinkamas darniųjų standartų, nurodytų šios direktyvos 8 straipsnyje, nuostatas, o kurie suprojektuoti nesilaikant tų standartų nuostatų;
 - b) atlikti atitinkamus tyrimus ir reikiamus bandymus arba įpareigoti juos atlikti, kad būtų nustatyta, ar gamintojo pasirinkti sprendimai atitinka šios direktyvos esminius saugos reikalavimus, jeigu nebuvo taikomi šios direktyvos 8 straipsnyje nurodyti darnieji standartai;
 - c) atlikti atitinkamus tyrimus ir reikiamus bandymus arba įpareigoti juos atlikti, kad būtų nustatyta, ar gamintojas, nusprendęs taikyti atitinkamus darnuosius standartus, juos iš tikrųjų taikė;
 - d) susitarti su pareiškėju dėl vietos, kurioje bus atliekami tyrimai ir reikiami bandymai.
5. Jei tipas atitinka šios direktyvos nuostatas, notifikuootoji įstaiga pareiškėjui turi išduoti EB tipo tyrimo sertifikatą. Sertifikate turi būti nurodytas gamintojo pavadinimas ir adresas, tyrimo rezultatai ir patvirtinto tipo identifikavimui būtini duomenys.

Prie sertifikato turi būti pridėtas atitinkamų techninių dokumentų dalių sąrašas, kurio kopiją saugo notifikuootoji įstaiga.

Jeigu gamintojui atsisakoma išduoti tipo sertifikatą, notifikuojoji įstaiga turi pateikti išsamias tokio atsisakymo priežastis.

Turi būti numatyta skundų pateikimo tvarka.

6. Pareiškėjas turi pranešti notifikuojamajai įstaigai, kuri turi techninius dokumentus, pateiktus EB tipo tyrimo sertifikatui gauti, apie visus patvirtinto gaminio pakeitimus, kuriuos būtina papildomai patvirtinti, jeigu šie pakeitimai gali turėti įtakos esminių reikalavimų arba nustatytų gaminio naudojimo sąlygų laikymuisi. Šis papildomas patvirtinimas turi būti išduodamas kaip priedas prie pradinio EB tipo tyrimo sertifikato.
7. Kiekviena notifikuojoji įstaiga turi pateikti kitoms notifikuotosioms įstaigoms atitinkamą informaciją apie išduotus arba atšauktus EB tipo tyrimo sertifikatus ir jų priedus.
8. Kitos notifikuotosios įstaigos gali gauti EB tipo tyrimo sertifikatų ir (arba) jų papildymų kopijas. Sertifikatų priedai turi būti prieinami kitoms notifikuotosioms įstaigoms.
9. Gamintojas privalo saugoti EB tipo tyrimo sertifikatų ir jų priedų kopijas kartu su techniniais dokumentais mažiausiai 10 metų po paskutinio gaminio pagaminimo datos.

Jeigu gamintojas nėra įsisteigęs Bendrijoje, saugoti turimus techninius dokumentus privalo asmuo, kuris pateikia gaminį į rinką.

2. C MODULIS: **Atitiktis tipui**

1. Šiame modulyje aprašoma procedūros dalis, pagal kurią gamintojas užtikrina ir pareiškia, kad pirotechnikos gaminiai atitinka tipą, aprašytą EB tipo tyrimo sertifikate, ir jiems taikomus šios direktyvos reikalavimus. Gamintojas privalo pažymėti CE ženklu kiekvieną pirotechnikos gaminį ir parengti rašytinę atitikties deklaraciją.
2. Gamintojas privalo imtis visų būtinų priemonių užtikrinti tokį gamybos procesą, kad pagamintas produktas atitiktų EB tipo tyrimo sertifikate apibūdintą tipą ir šios direktyvos esminius saugos reikalavimus.
3. Gamintojas saugo atitikties deklaracijos kopiją mažiausiai 10 metų po to, kai pagaminamas paskutinis atitinkamas gaminys.

Jeigu gamintojas nėra įsisteigęs Bendrijoje, saugoti turimus techninius dokumentus privalo asmuo, kuris pateikia gaminį į rinką.

4. Gamintojo pasirinkta notifikuojoji įstaiga atsitiktiniais laiko tarpais atlieka arba įpareigoja atlikti gaminio tyrimus. Notifikuotosios įstaigos vietoje paimtas pagaminto gaminio bandinys yra tiriamas, ir atliekami šios direktyvos 8 straipsnyje nurodytame standarte apibrėžti arba kiti lygiaverčiai bandymai, siekiant patikrinti, ar gaminiai atitinka šios direktyvos reikalavimus. Jeigu ištirtas gaminio pavyzdys ar keli pavyzdžiai neatitinka reikalavimų, notifikuojoji įstaiga privalo imtis reikiamų priemonių.

Gamintojas gamybos proceso metu žymi gaminius atsakingos notifikuotosios įstaigos identifikavimo numeriu.

3. D MODULIS: **Gamybos kokybės užtikrinimas**

1. Šiame modulyje aprašoma procedūra, pagal kurią gamintojas, vykdamas 2 punkte nurodytas pareigas, užtikrina ir pareiškia, kad atitinkami pirotechnikos gaminiai atitinka EB tipo tyrimo sertifikate aprašytą tipą ir šios direktyvos reikalavimus. Kiekvieną gaminį gamintojas turi pažymėti CE ženklu ir parengti rašytinę atitikties deklaraciją. Kartu su CE ženklu turi būti nurodytas notifikuotosios įstaigos, atsakingos už 4 punkte minimą monitoringą, identifikavimo numeris.
2. Gamintojas privalo naudoti patvirtintą kokybės sistemą, apimančią gamybą, galutinį produktų tikrinimą ir bandymus, kaip nurodyta 3 punkte. Jam turi būti taikomas monitoringas, kaip nurodyta 4 punkte.

3. Kokybės sistema

- 3.1. Pasirinktai notifikuotajai įstaigai gamintojas turi pateikti paraišką įvertinti jo atitinkamų pirotechnikos gaminių kokybės sistemą.

Paraiškoje turi būti nurodyta:

- a) visa svarbi informacija apie numatomą pirotechnikos gaminio kategoriją;
- b) kokybės sistemos dokumentai;
- c) patvirtinto tipo techniniai dokumentai ir EB tipo tyrimo sertifikato kopija.

- 3.2. Kokybės sistema turi užtikrinti, kad pirotechnikos gaminiai atitiktų EB tipo tyrimo sertifikate apibrėžtą tipą ir jiems taikomus šios direktyvos reikalavimus.

Visi gamintojo taikomos kokybės sistemos elementai, reikalavimai ir nuostatos turi būti metodiškai ir tvarkingai išforminti dokumentais parengiant veiklos principus, procedūras ir instrukcijas. Kokybės sistemos dokumentai turi užtikrinti, kad kokybės programos, planai, vadovai ir kokybės įrašai būtų vienodai interpretuojami.

Juose turi būti tinkamai aprašyta:

- a) kokybės tikslai ir organizacinė struktūra, vadovybės pareigos ir įgaliojimai, susiję su pirotechnikos gaminių kokybe;
- b) gamybos, kokybės valdymo ir kokybės užtikrinimo metodai, procesai ir sistemingi veiksmai, kurie bus atliekami;
- c) tyrimai ir bandymai, kurie bus atliekami prieš pradėdant gamybą, gamybos metu ir pabaigoje, ir jų atlikimo dažnumas;
- d) kokybės duomenų įrašai, t. y. patikrinimo ataskaitos, bandymų ir kalibravimo duomenys, ataskaitos apie atitinkamo personalo kvalifikaciją;
- e) priemonės, kuriomis stebima, ar pasiekama reikiama pirotechnikos gaminių kokybė ir ar efektyviai veikia kokybės sistema.

- 3.3. Notifikuotoji įstaiga turi įvertinti kokybės sistemą ir nustatyti, ar ji atitinka 3.2 punkte nurodytus reikalavimus. Ji daro prielaidą, kad kokybės sistemos, įgyvendinamos pagal atitinkamą darnųjį standartą, atitinka tuos reikalavimus. Audito grupėje privalo būti bent vienas narys, turintis patirties vertinant atitinkamo gaminio technologiją. Įvertinimo procedūroje turi būti numatytas patikrinimo vizitas gamintojo patalpose.

Apie tinkamai pagrįstą įvertinimo sprendimą turi būti pranešta gamintojui. Jame turi būti nurodyti tyrimo rezultatai.

- 3.4. Gamintojas įsipareigoja vykdyti su patvirtinta kokybės sistema susijusius įsipareigojimus ir užtikrinti, kad ji tinkamai ir efektyviai veiktų.

Gamintojas turi pranešti notifikuotajai įstaigai, kuri patvirtino kokybės sistemą, apie visus siūlomus kokybės sistemos pakeitimus.

Notifikuotoji įstaiga turi įvertinti siūlomus pakeitimus ir nuspręsti, ar pakeista kokybės sistema vis dar atitinka 3.2 punkte nurodytus reikalavimus, ar reikia ją iš naujo įvertinti.

Apie tinkamai pagrįstą įvertinimo sprendimą turi būti pranešta gamintojui. Jame turi būti nurodyti tyrimo rezultatai.

4. Stebėseną, už kurią atsako notifikuotoji įstaiga

- 4.1. Stebėsenos tikslas – užtikrinti, kad gamintojas tinkamai vykdytų įsipareigojimus, susijusius su patvirtinta kokybės sistema.

- 4.2. Gamintojas privalo leisti notifikuotajai įstaigai patekti į gamybos, tikrinimo, bandymo ar sandėliavimo patalpas, kad ji galėtų atlikti patikrinimą, ir suteikti visą būtiną informaciją, svarbiausia:
 - a) kokybės sistemos dokumentus;
 - b) kokybės duomenų įrašus, t. y. patikrinimo ataskaitas ir bandymų duomenis, kalibravimo duomenis, ir ataskaitas apie atitinkamo personalo kvalifikaciją ir t. t.
- 4.3. Notifikuotoji įstaiga periodiškai atlieka auditą, kad įsitikintų, jog gamintojas prižiūri ir taiko kokybės sistemą, ir audito ataskaitą pateikia gamintojui.
- 4.4. Be to, notifikuotoji įstaiga gali iš anksto nepranešusi atvykti pas gamintoją. Šių apsilankymų metu notifikuotoji įstaiga gali, jei reikia, atlikti arba įpareigoti atlikti bandymus, kad patikrintų, ar kokybės sistema tinkamai veikia. Notifikuotoji įstaiga turi pateikti gamintojui savo apsilankymo ataskaitą ir, jeigu buvo atliktas bandymas, bandymo protokolą.
5. Gamintojas užtikrina, kad mažiausiai 10 metų po paskutinės gaminio pagaminimo datos nacionalinėms institucijoms bus sudaryta galimybė naudotis:
 - a) 3.1 punkto b papunktyje nurodytais dokumentais;
 - b) dokumentais, susijusiais su 3.4 punkto antroje pastraipoje nurodytu atnaujinimu;
 - c) notifikuotosios įstaigos sprendimais ir ataskaitomis, nurodytomis 3.4 punkto ketvirtoje pastraipoje bei 4.3 ir 4.4 punktuose.
6. Kiekviena notifikuotoji įstaiga turi pateikti kitoms notifikuotosioms įstaigoms reikiamą informaciją apie išduotus ar atšauktus kokybės sistemos patvirtinimus.

4. E MODULIS: Gaminio kokybės užtikrinimas

1. Šiame modulyje aprašoma procedūra, pagal kurią gamintojas, vykdamas 2 punkte nurodytas pareigas, užtikrina ir pareiškia, kad pirotechnikos gaminiai atitinka EB tipo tyrimo sertifikate apibrėžtą tipą. Gamintojas privalo pažymėti CE ženklų kiekvieną pirotechnikos gaminį ir parengti rašytinę atitikties deklaraciją. Kartu su CE ženklų nurodomas notifikuotosios įstaigos, atsakingos už 4 punkte nurodytą stebėseną, identifikavimo ženklas.
2. Gamintojas privalo naudoti patvirtintą kokybės sistemą, apimančią galutinį pirotechnikos gaminio patikrinimą ir bandymus, kaip nurodyta 3 punkte. Gamintojui turi būti taikoma stebėseną, kaip nurodyta 4 punkte.

3. Kokybės sistema

- 3.1. Pasirinktai notifikuotajai įstaigai gamintojas turi pateikti paraišką įvertinti jo pirotechnikos gaminių kokybės sistemą.

Paraiškoje turi būti nurodyta:

- a) visa svarbi informacija apie numatomą pirotechnikos gaminio kategoriją;
- b) kokybės sistemos dokumentai;
- c) patvirtinto tipo techniniai dokumentai ir EB tipo tyrimo sertifikato kopija.

- 3.2. Pagal kokybės sistemą kiekvienas pirotechnikos gaminys turi būti tiriama ir atliekami atitinkami bandymai pagal šios direktyvos 8 straipsnyje nurodytus atitinkamus darniuosius standartus, arba jiems lygiaverčiai bandymai, siekiant patikrinti, ar gaminys atitinka taikomus šios direktyvos reikalavimus.

Visi gamintojo priimti kokybės sistemos elementai, reikalavimai ir nuostatos turi būti metodiškai ir tvarkingai išforminti dokumentais parengiant veiklos principus, procedūras ir instrukcijas. Kokybės sistemos dokumentai turi leisti užtikrinti, kad kokybės programos, planai, vadovai ir kokybės įrašai būtų nuosekliai aiškinami.

Juose visų pirma turi būti tinkamai aprašyti:

- a) kokybės tikslai ir organizacinė struktūra, vadovybės pareigos ir įgaliojimai, susiję su pirotechnikos gaminių kokybe;
- b) tyrimai ir bandymai, kurie bus atliekami gaminių pagaminus;
- c) efektyvaus kokybės sistemos veikimo priežiūros priemonės;
- d) kokybės duomenų įrašai, t. y. patikrinimo ataskaitos, bandymų ir kalibravimo duomenys, ataskaitos apie atitinkamo personalo kvalifikaciją ir t. t.

- 3.3. Notifikuotoji įstaiga turi įvertinti kokybės sistemą ir nustatyti, ar ji atitinka 3.2 punkte nurodytus reikalavimus. Ji turi daryti prielaidą, kad kokybės sistemos, įgyvendinamos pagal atitinkamą darnųjį standartą, atitinka šiuos reikalavimus.

Audito grupėje privalo būti bent vienas narys, turintis patirties vertinant atitinkamo gaminio technologiją. Įvertinimo procedūroje turi būti numatytas patikrinimo vizitas gamintojo patalpose.

Apie tinkamai pagrįstą įvertinimo sprendimą turi būti pranešta gamintojui. Jame turi būti nurodyti tyrimo rezultatai.

- 3.4. Gamintojas įsipareigoja vykdyti su patvirtinta kokybės sistema susijusius įsipareigojimus ir užtikrinti, kad sistema tinkamai ir efektyviai veiktų.

Gamintojas turi pranešti notifikuotajai įstaigai, kuri patvirtino kokybės sistemą, apie visus siūlomus kokybės sistemos pakeitimus.

Notifikuotoji įstaiga turi įvertinti siūlomus pakeitimus ir nuspręsti, ar pakeista kokybės sistema vis dar atitiks 3.2 punkte nurodytus reikalavimus, ar reikia ją iš naujo įvertinti.

Apie tinkamai pagrįstą įvertinimo sprendimą turi būti pranešta gamintojui. Jame turi būti nurodyti tyrimo rezultatai.

4. *Stebėseną, už kurią atsako notifikuotoji įstaiga*

- 4.1. Stebėsenos tikslas – užtikrinti, kad gamintojas tinkamai vykdytų įsipareigojimus, susijusius su patvirtinta kokybės sistema.
- 4.2. Gamintojas privalo leisti notifikuotajai įstaigai patekti į gamybos, tikrinimo, bandymo ar sandėliavimo patalpas, kad ji galėtų atlikti patikrinimą, ir suteikti visą būtiną informaciją, ypač:
 - a) kokybės sistemos dokumentus;
 - b) techninius dokumentus;
 - c) kokybės duomenų įrašus, t. y. patikrinimo ataskaitas, bandymų ir kalibravimo duomenis ir ataskaitas apie atitinkamo personalo kvalifikaciją ir t. t.
- 4.3. Notifikuotoji įstaiga privalo periodiškai atlikti auditą, kad įsitikintų, jog gamintojas prižiūri ir taiko kokybės sistemą, ir audito ataskaitą pateikti gamintojui.
- 4.4. Be to, notifikuotoji įstaiga gali iš anksto nepranešusi atvykti pas gamintoją. Šių apsilankymų metu notifikuotoji įstaiga gali, jei reikia, atlikti arba įpareigoti atlikti bandymus, kad patikrintų, ar kokybės sistema tinkamai veikia. Notifikuotoji įstaiga turi pateikti gamintojui savo apsilankymo ataskaitą ir, jeigu buvo atliktas bandymas, bandymo protokolą.

5. Gamintojas užtikrina, kad mažiausiai 10 metų po paskutinės gaminio pagaminimo datos šalies valdžios institucijoms bus sudaryta galimybė naudotis:

- a) 3.1 punkto b papunktyje nurodytais dokumentais;
- b) dokumentais, susijusiais su 3.4 punkto antroje pastraipoje nurodytu atnaujinimu;
- c) notifikuotosios įstaigos sprendimais ir ataskaitomis, nurodytomis 3.4 punkto ketvirtoje pastraipoje bei 4.3 ir 4.4 punktuose.

6. Kiekviena notifikuotoji įstaiga turi pateikti kitoms notifikuotosioms įstaigoms reikiamą informaciją apie išduotus ar atšauktus kokybės sistemos patvirtinimus.

5. G MODULIS: **Vieneto patikrinimas**

1. Šiame modulyje aprašoma procedūra, kuria gamintojas užtikrina ir pareiškia, kad pirotechnikos gaminys, kuriam yra išduotas 2 punkte minimas sertifikatas, atitinka šios direktyvos reikalavimus. Gamintojas privalo pažymėti gaminį CE ženklu ir parengti rašytinę atitikties deklaraciją.
2. Kad užtikrintų, jog pirotechnikos gaminys atitinka šios direktyvos reikalavimus, notifikuotoji įstaiga patikrina gaminį ir atlieka atitinkamus šios direktyvos 8 straipsnyje minimuose darniuosiuose standartuose nurodytus ar jiems lygiaverčius bandymus.

Notifikuotoji įstaiga patvirtintą pirotechnikos gaminį turi pažymėti arba įpareigoti pažymėti savo identifikavimo numeriu ir parengti su atliktais bandymais susijusį atitikties sertifikatą.

3. Techninių dokumentų paskirtis – sudaryti galimybes įvertinti, ar gaminys atitinka šios direktyvos reikalavimus, ir suprasti gaminio sandarą, gamybą ir veikimą.

Jei tai reikalinga įvertinimui, dokumentuose turi būti pateikta tokia informacija:

- a) bendras tipo aprašymas;
- b) eskizinis projektas, gaminimo brėžiniai ir sudedamųjų dalių, mazgų, elektros grandinių schemas;
- c) aprašymai ir paaiškinimai, būtini eskiziniams projektams, gaminimo brėžiniams ir sudedamųjų dalių, mazgų, elektros grandinių schemoms ir gaminio veikimui suprasti;
- d) visiškai arba iš dalies taikomų darnųjų standartų, nurodytų šios direktyvos 8 straipsnyje, sąrašas, bei sprendimų, priimtų siekiant įgyvendinti esminius šios direktyvos saugos reikalavimus, aprašymas, jeigu nebuvo taikomi šios direktyvos 8 straipsnyje nurodyti standartai;
- e) projekto skaičiavimų ir atliktų tikrinimų rezultatai;
- f) bandymo protokolai.

6. H MODULIS: **Kokybės užtikrinimas**

1. Šiame modulyje aprašoma procedūra, pagal kurią gamintojas, vykdamas 2 punkte nurodytas pareigas, užtikrina ir pareiškia, kad atitinkami gaminiai atitinka šios direktyvos reikalavimus. Gamintojas arba importuotojas privalo pažymėti kiekvieną gaminį CE ženklu ir parengti rašytinę atitikties deklaraciją. Kartu su CE ženklu nurodomas notifikuotosios įstaigos, atsakingos už 4 punkte minėtą stebėseną, identifikavimo numeris.

2. Gamintojas privalo naudoti patvirtintą kokybės užtikrinimo sistemą, apimančią projektavimą, gamybą, galutinį produktų tikrinimą ir bandymus, kaip nurodyta 3 punkte, ir leidžia vykdyti 4 punkte numatytą stebėseną.

3. *Kokybės sistema*

- 3.1. Notifikuotajai įstaigai gamintojas privalo pateikti paraišką įvertinti jo kokybės sistemą.

Paraiška apima:

- a) visą svarbią informaciją apie numatomą pirotechnikos gaminio kategoriją;
- b) kokybės sistemos dokumentus.

- 3.2. Kokybės sistema privalo būti užtikrinama siekiant, kad pirotechnikos gaminiai atitiktų jiems taikomus šios direktyvos reikalavimus.

Visi gamintojo priimti kokybės sistemos elementai, reikalavimai ir nuostatos turi būti metodiškai ir tvarkingai įforminti dokumentais parengiant veiklos principus, procedūras ir instrukcijas. Šiais kokybės sistemos dokumentais užtikrinama, kad kokybės principai ir procedūros, pvz., kokybės programos, planai, vadovai ir kokybės įrašai, būtų vienodai aiškinami.

Juose visų pirma turi būti tinkamai aprašyti:

- a) kokybės tikslai ir organizacinė struktūra, vadovybės pareigos ir įgaliojimai, susiję su projektais ir pirotechnikos gaminių kokybe;
- b) konstrukcijos techninės specifikacijos, įskaitant taikytus standartus, ir, kai nebuvo taikomi visi šios direktyvos 8 straipsnyje minimi standartai, priemonės, kuriomis siekiama užtikrinti, kad būtų įvykdyti esminiai šios direktyvos reikalavimai;
- c) projekto rezultato kontrolės ir patikros metodai, metodai ir sistemingos priemonės, taikomos kuriant atitinkamai kategorijai priklausančius gaminius;
- d) atitinkami gamybos, kokybės kontrolės ir kokybės užtikrinimo metodai, taikyti metodai ir sistemingos priemonės;
- e) tyrimai ir bandymai, kurie bus atliekami prieš pradėdant gamybą, gamybos metu ir pabaigoje, ir jų atlikimo dažnis;
- f) kokybės dokumentai, t. y. patikrinimų ataskaitos, bandymų ir kalibravimo duomenys, atitinkamo personalo kvalifikacijos ataskaitos;
- g) priemonės, padėsiančios stebėti, kaip siekiama reikalaujamos projekto ir gaminio kokybės ir ar efektyviai veikia kokybės užtikrinimo sistema.

- 3.3. Notifikuotoji įstaiga privalo įvertinti kokybės sistemą ir nustatyti, ar ji atitinka 3.2 punkte nurodytus reikalavimus. Ji turi daryti prielaidą, kad atitinkamą darnųjį standartą taikančios kokybės sistemos atitinka šiuos reikalavimus.

Audito grupėje privalo būti bent vienas narys, turintis patirties vertinant atitinkamo gaminio technologiją. Įvertinimo procedūra apima ir tikrinimą gamintojo patalpose.

Apie tinkamai pagrįstą įvertinimo sprendimą turi būti pranešta gamintojui. Jame turi būti nurodyti tyrimo rezultatai.

- 3.4. Gamintojas privalo išsipareigoti vykdyti su patvirtinta kokybės sistema susijusius išsipareigojimus ir užtikrinti, kad sistema tinkamai ir efektyviai veiktų.

Gamintojas arba jo įgaliotas atstovas privalo nuolat pranešti notifikuotajai įstaigai, kuri patvirtino kokybės sistemą, apie visus siūlomus kokybės sistemos atnaujinimus.

Notifikuotoji įstaiga privalo įvertinti siūlomus pakeitimus ir spręsti, ar pakeista kokybės sistema vis dar atitiks 3.2 punkte nurodytus reikalavimus, ar reikia ją iš naujo įvertinti.

Apie tinkamai pagrįstą įvertinimo sprendimą turi būti pranešta gamintojui. Jame turi būti nurodyti tyrimo rezultatai.

4. EB stebėseną, kurią vykdo notifikuotoji įstaiga

- 4.1. EB stebėsenos tikslas – užtikrinti, kad gamintojas tinkamai vykdytų išsipareigojimus, susijusius su patvirtinta kokybės sistema.
- 4.2. Gamintojas privalo leisti notifikuotajai įstaigai patekti į gamybos, tikrinimo, bandymų ar sandėliavimo patalpas ir jas patikrinti ir suteikti visą būtiną informaciją, ypač:
 - a) kokybės sistemos dokumentus;
 - b) kokybės sistemoje projektavimui numatytus kokybės įrašus, pvz., analizės, skaičiavimų, bandymų ir kt. rezultatus;
 - c) kokybės sistemoje gamybai numatytas kokybės įrašus, t. y. patikrinimo ataskaitas, bandymų ir kalibravimo duomenis ir atitinkamo personalo kvalifikacijos ataskaitas ir t. t.
- 4.3. Notifikuotoji įstaiga privalo periodiškai atlikti auditą, kad įsitikintų, jog gamintojas prižiūri ir taiko kokybės sistemą, ir audito ataskaitą pateikti gamintojui.

- 4.4. Be to, notifikuotoji įstaiga gali iš anksto nepranešusi atvykti pas gamintoją. Atvykusi notifikuotoji įstaiga gali patikrinti arba įpareigoti patikrinti, ar kokybės sistema tinkamai veikia. Notifikuotoji įstaiga pateikia gamintojui savo apsilankymo ataskaitą ir, jeigu buvo atliktas patikrinimas, šio patikrinimo protokolą.
5. Gamintojas privalo užtikrinti, kad mažiausiai 10 metų po paskutinės gaminio pagaminimo datos nacionalinės valdžios institucijoms galėtų pateikti:
- 3.1 punkto b papunktyje nurodytus dokumentus;
 - dokumentus, susijusius su 3.4 punkto antroje pastraipoje nurodytu atnaujinimu;
 - notifikuotosios įstaigos sprendimus ir ataskaitas, nurodytas 3.4 punkto ketvirtojoje pastraipoje bei 4.3 ir 4.4 punktuose.
6. Notifikuotosios įstaigos privalo suteikti kitoms notifikuotosioms įstaigoms reikiamą informaciją apie išduotus ar atšauktus kokybės sistemos patvirtinimus.
-

III PRIEDAS

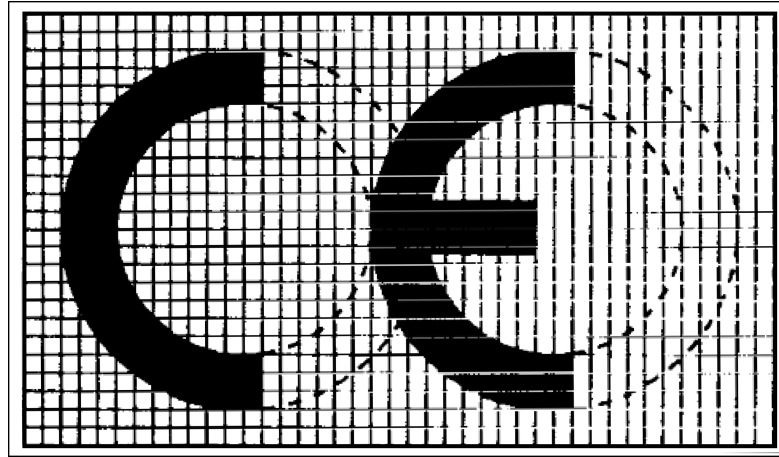
Minimalūs kriterijai, taikomi už atitikties įvertinimą atsakingoms įstaigoms, į kurias turi atsižvelgti valstybės narės

1. Įstaiga, jos direktorius ir personalas, atsakingas už patikros bandymus, negali būti pirotechnikos gaminių, kuriuos jie tikrina, projektuotojai, gamintojai, tiekėjai, įrengėjai ar importuotojai ar vienos iš šių šalių įgaliotieji atstovai. Jie negali nei tiesiogiai, nei kaip įgaliotieji atstovai dalyvauti projektuojant, gaminant, reklamuojant, prižiūrint ar importuojant tokius gaminius. Tai netrukdo gamintojui ir įstaigai keistis technine informacija.
 2. Įstaiga ir jos personalas privalo atlikti patikros bandymus laikydamiesi aukščiausių profesinio sąžiningumo ir techninės kompetencijos principų, jie neturi priklausyti nuo patikrinimo rezultatais suinteresuotų asmenų ar asmenų grupių spaudimo ar skatinimo, ypač finansinio, kuris gali daryti įtaką jų sprendimams ar kontrolės rezultatams.
 3. Įstaiga turi personalą ir įrenginius, reikalingus tinkamai atlikti administracinius ir techninius uždavinius, susijusius su patikrinimu; ji taip pat privalo turėti galimybę naudotis įranga, reikalinga specialiems tyrimams atlikti.
 4. Atsakingas už tikrinimą personalas turi:
 - a) turėti gerą techninį ir profesinį parengimą;
 - b) pakankamai gerai išmanyti atliekamų bandymų reikalavimus ir turėti pakankamą jų atlikimo patirtį;
 - c) sugebėti parengti sertifikatus, protokolus ir ataskaitas, reikalingas atliktiems bandymams patvirtinti.
 5. Būtina užtikrinti personalo, kuris yra įpareigotas atlikti patikrinimus, nešališkumą. Jų atlyginimas neturi priklausyti nuo atliktų patikrinimų skaičiaus ar rezultatų.
 6. Įstaiga privalo sudaryti civilinės atsakomybės draudimo sutartį, išskyrus atvejus, kai pagal nacionalinę teisę atsakomybę prisiima valstybė arba už bandymus yra tiesiogiai atsakinga valstybė narė.
 7. Įstaigos personalas privalo išlaikyti profesines paslaptis, kurias jis sužinojo vykdydamas savo užduotis pagal šią direktyvą arba ją įgyvendinančias nacionalinės teisės nuostatas (išskyrus tuos atvejus, kai jis tą informaciją teikia valstybės, kurioje jis vykdo veiklą, kompetentingoms administracinėms institucijoms).
-

IV PRIEDAS

Atitikties ženklas

CE atitikties ženklą sudaro tokios formos didžiosios raidės „CE“:

Jei ženklas sumažinimas ar padidinimas, turi būti laikomasi šių pirmiau milimetriniame popieriuje pateiktų proporcijų.

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2007/24/EB

2007 m. gegužės 23 d.

panaikinanti Tarybos direktyvą 71/304/EEB dėl laisvės teikti paslaugas pagal viešojo darbų pirkimo sutartis apribojimų panaikinimo ir viešojo darbų pirkimo sutarčių sudarymo su rangovais, veikiančiais per atstovybes ar filialus

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 47 straipsnio 2 dalį ir į 55 bei 95 straipsnius,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

pasikonsultavę su Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) Komisija savo komunikate Tarybai, Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui bei Regionų komitetui dėl Bendrijos *acquis* atnaujinimo ir supaprastinamo paskelbė, *inter alia*, apie savo ketinimą atlikti *acquis* analizę, siekiant nustatyti, ar galima būtų ją supaprastinti, pavyzdžiui, panaikinant pasenusius teisės aktus.
- (2) Viešųjų pirkimų srityje priimti teisės aktai, tarp jų neseniai priimta 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/17/EB dėl subjektų, vykdančių veiklą vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose, vykdomų pirkimų tvarkos derinimo ⁽²⁾, 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/18/EB dėl viešojo darbų, prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo ⁽³⁾ ir Europos

Teisingumo Teismo praktikos raida, o būtent 1991 m. liepos 25 d. sprendimas C-76/90 *Säger* byloje ⁽⁴⁾, suteikė galimybę pasiekti lygiavertį ar aukštesnį apsaugos lygį nei tas, kuris numatytas Direktyvoje 71/304/EEB ⁽⁵⁾.

- (3) Siekiant supaprastinti Bendrijos *acquis* ir tuo pačiu metu nepažeisti ūkio subjektų teisių, Direktyva 71/304/EEB turėtų būti panaikinta,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 71/304/EEB panaikinama.

2 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

3 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2007 m. gegužės 23 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

H.-G. PÖTTERING

Tarybos vardu

Pirmininkas

G. GLOSER

⁽¹⁾ 2007 m. vasario 13 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2007 m. balandžio 16 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ OL L 134, 2004 4 30, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Tarybos direktyva 2006/97/EB (OL L 363, 2006 12 20, p. 107).

⁽³⁾ OL L 134, 2004 4 30, p. 114. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2006/97/EB.

⁽⁴⁾ 1991 m., Rink., p. I-4221.

⁽⁵⁾ OL L 185, 1971 8 16, p. 1.

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS BENDRAI PRIIMTI SPRENDIMAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS Nr. 623/2007/EB

2007 m. gegužės 23 d.

iš dalies keičiantis Direktyvą 2002/2/EB, iš dalies keičiančią Tarybos direktyvą 79/373/EEB dėl kombinuotųjų pašarų apyvartos

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

C-12/04 ir C-194/04 ⁽⁵⁾, remdamasis proporcingumo principu paskelbė Direktyvos 2002/2/EB 1 straipsnio 1 dalies b punktą negaliojančiu.

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 152 straipsnio 4 dalies b punktą,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

(3) Sutarties 233 straipsnyje yra nustatyta, kad institucijos, kurių aktas buvo paskelbtas negaliojančiu, privalo imtis būtinų priemonių Teisingumo Teismo sprendimui įvykdyti.

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,(4) Pašarų saugumo tikslo siekiama, *inter alia*, taikant Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002 ⁽⁶⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 183/2005 ⁽⁷⁾ nuostatas.

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

(5) Daugelis valstybėse narėse priimtų teismų sprendimų lėmė skirtingą ir nevienodą Direktyvos 2002/2/EB įgyvendinimą, o daugelyje susijusių bylų šiuo metu dar laukiama atitinkamų nacionalinių teismų sprendimų.

kadangi:

(1) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/2/EB ⁽³⁾ 1 straipsnio 1 dalies b punktu buvo iš dalies pakeista 1979 m. balandžio 2 d. Tarybos direktyva 79/373/EEB dėl kombinuotųjų pašarų apyvartos ⁽⁴⁾. Minėta nuostata Direktyvos 79/373/EEB 5 straipsnio 1 dalį papildė punktu, kuriuo iš gamintojų reikalaujama, vartotojams pageidaujant, nurodyti tikslią pašaro sudėtį.

(6) Europos Parlamentas ir Taryba šiuo metu neketina priimti radikalių pagrindinio teisės akto pakeitimų, nes Komisija pagal supaprastinimo programą iki 2007 m. vidurio pažadėjo parengti pasiūlymų dėl nuodugnaus pašarus reglamentuojančių teisės aktų persvarstymo. Jie tikisi, kad kartu bus iš naujo išsamiai įvertintas vadinamojo viešo sudedamųjų dalių deklaravimo klausimas, todėl tikisi naujų Komisijos pasiūlymų, kuriuose būtų atsižvelgta ir į ūkininkų interesus gauti tikslią ir išsamią informaciją apie pašarų sudedamąsias dalis, ir į pramonės interesus atitinkamai užtikrinti komercinių paslapčių apsaugą.

(2) Europos Bendrijų Teisingumo Teismas savo 2005 m. gruodžio 6 d. sprendimu Sujungtose bylose C-453/03, C-11/04,

⁽¹⁾ OL C 324, 2006 12 30, p. 34.

⁽²⁾ 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2007 m. balandžio 16 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/2/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 79/373/EEB dėl kombinuotųjų pašarų apyvartos (OL L 63, 2002 3 6, p. 23).

⁽⁴⁾ OL L 86, 1979 4 6, p. 30. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 807/2003 (OL L 122, 2003 5 16, p. 36).

⁽⁵⁾ ABNA ir kt., 2005 m., Rink., p. I-10423.

⁽⁶⁾ 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002 nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, 2002 2 1, p. 1). Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 575/2006 (OL L 100, 2006 4 8, p. 3).

⁽⁷⁾ 2005 m. sausio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 183/2005, nustatantis pašarų higienos reikalavimus (OL L 35, 2005 2 8, p. 1).

(7) Direktyvos 79/373/EEB 12 straipsnio antra pastraipa, kuri buvo įterpta Direktyvos 2002/2/EB 1 straipsnio 5 dalimi, kombinuotųjų pašarų gamintojams jau nustatyta pareiga, valdžios institucijoms, atsakingoms už oficialių patikrinimų organizavimą, pareikalavus, pateikti joms visus dokumentus, susijusius su pašarų, numatomų pateikti į apyvartą, sudėtimi, kurie leistų patikrinti, ar etiketėse pateikta tiksli informacija.

informacijos pagrindu parengtą ataskaitą apie 5 straipsnio 1 dalies j punkte ir 5 dalies d punkte bei 5c straipsnyje ir 12 straipsnio antroje pastraipoje numatytų priemonių, visų pirma nuostatų dėl pašarinių žaliavų procentinės masės dalies, įskaitant leistinus nuokrypius, nurodymo kombinuotųjų pašarų etiketėse, įgyvendinimą bei pasiūlymus kaip tas priemones pagerinti.“

(8) Todėl Direktyvą 2002/2/EB reikėtų iš dalies pakeisti,

2 straipsnis

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

Šis sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

1 straipsnis

Direktyva 2002/2/EB iš dalies keičiama taip:

3 straipsnis

1. 1 straipsnio 1 dalies b punktas panaikinamas.
2. 1 straipsnio 6 dalyje Direktyvos 79/373/EEB 15a straipsnio tekstas pakeičiamas taip:

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2007 m. gegužės 23 d.

„15a straipsnis

Europos Parlamento vardu

Tarybos vardu

Ne vėliau kaip 2006 m. lapkričio 6 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai valstybių narių pateiktos

Pirmininkas

Pirmininkas

H.-G. PÖTTERING

G. GLOSER

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS Nr. 624/2007/EB

2007 m. gegužės 23 d.

nustatantis Bendrijos muitinių veiksmų programą (Muitinė 2013)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 95 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

(1) Kaip numatyta atnaujintoje Lisabonos strategijoje, svarbiausias Bendrijos tikslas ateinančiais metais – užtikrinti ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą. Ankstesnės programos muitinės veiklos srityje, visų pirma 2003 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 253/2003/EB, nustatantis Bendrijos muitinių veiksmų programą (Muitinė 2007) ⁽³⁾ (toliau – Muitinė 2007), labai prisidėjo įgyvendinant tą tikslą bei bendruosius muitų politikos tikslus. Todėl reikėtų tęsti pagal tas programas pradėtą veiklą. Naujoji programa (toliau – Programa) turėtų būti nustatyta šešerių metų laikotarpiui, kad jos trukmė būtų suderinta su 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstituciniame susitarime dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo ⁽⁴⁾ nustatytu daugiametės finansinės struktūros laikotarpiu.

(2) Muitinių administracijos vaidina gyvybiškai svarbų vaidmenį saugant Bendrijos interesus, visų pirma finansinius. Jos taip pat tinkamai apsaugo Bendrijos piliečius ir ekonominių operacijų vykdytojus visose Bendrijos muitų teritorijos vietose, kuriose atliekamas muitinis įforminimas. Atsižvelgiant į tai, Muitų politikos darbo grupės nustatyta strategine politika yra siekiama užtikrinti, kad nacionalinės muitinių administracijos veiktų taip veiksmingai bei našiai ir taip reaguotų į kiekvieną besikeičiančios muitinių aplinkos nulemtą poreikį, lyg jos būtų viena bendra administracija. Taigi svarbu, kad Programa būtų suderinta su bendra muitų politika bei padėtų ją įgyvendinti ir kad pagal Programą būtų remiama Muitų politikos darbo grupė, sudaryta iš Komisijos ir valstybių narių muitinių administracijų vadovų arba jų atstovų. Komisija ir valstybės narės

koordinuoja ir organizuoja Programos įgyvendinimą remdamosi Muitų politikos darbo grupės nustatyta bendra politika.

(3) Būtina, kad veiksmiais muitinės veiklos srityje pirmiausia būtų siekiama gerinti muitinio tikrinimo ir kovos su sukčiavimu veiklą, mažinti ekonominių operacijų vykdytojų išlaidas, kurias jie patiria laikydamiesi muitų teisės aktų, užtikrinti veiksmingą prekių tikrinimo prie išorės sienų administravimą ir apsaugoti Europos Sąjungos piliečių interesus, susijusius su tarptautinės tiekimo grandinės sauga ir saugumu. Todėl Bendrija turėtų turėti galimybę neviršydamą savo įgaliojimų remti valstybių narių muitinių administracijų veiksmus, taip pat turėtų būti pasinaudota visomis Bendrijos taisyklėse numatytais administracinio bendradarbiavimo ir abipusės administracinės pagalbos galimybėmis.

(4) Siekiant paremti šalių kandidačių stojimo procesą, tų šalių muitinių administracijoms turėtų būti suteikta reikalinga parama, kad nuo įstojimo dienos jos būtų pajėgios vykdyti visas Bendrijos teisės aktuose nustatytas užduotis, įskaitant būsimų išorės sienų priežiūrą. Todėl Programa turėtų būti atvira šalims kandidatėms ir potencialioms šalims kandidatėms.

(5) Siekiant paremti Europos kaimynystės politikoje dalyvaujančių šalių muitinių reformas, reikėtų suteikti galimybę, nustačius tam tikras sąlygas, joms dalyvauti kai kuriose atrinktose Programos veiklose.

(6) Dėl vis didesnės prekybos globalizacijos, naujų rinkų atsiradimo ir pasikeitusių prekių judėjimo būdų ir tempo, muitinių administracijos turėtų stiprinti tarpusavio ryšius, taip pat ryšius su verslo, teisės bei mokslo atstovais ir su kitais užsienio prekybos dalyviais. Jei reikia, Programa turėtų suteikti galimybę minėtiesiems atstovams ar įstai-goms dalyvauti Programos veikloje.

(7) Pagal „Muitinė 2007“ finansuotos transeuropinės kompiuterizuotos saugios ryšių ir informacijos mainų sistemos yra neišvengiamai reikalingos muitinių veiklai Bendrijoje ir keitimuisi informacija tarp muitinių administracijų, todėl pagal Programą jos turėtų būti remiamos ir toliau.

(8) Bendrijos įgyta patirtis įgyvendinant ankstesnes muitinių programas rodo, kad tų programų tikslus daug lengviau pasiekti tada, kai įvairių nacionalinių administracijų pareigūnams sudaromos galimybės kartu dalyvauti profe-

⁽¹⁾ OL C 324, 2006 12 30, p. 78.

⁽²⁾ 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2007 m. balandžio 16 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ OL L 36, 2003 2 12, p. 1. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu Nr. 787/2004/EB (OL L 138, 2004 4 30, p. 12).

⁽⁴⁾ OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

sinėje veikloje pasitelkiant tokias priemones kaip lyginamąją analizę, projektų grupes, seminarus, darbo grupes, darbo vizitus, mokymą ir stebėjimo veiksmus. Todėl ši veikla turėtų būti tęsiama, tuo pat metu sudarant galimybę kurti naujas priemones, kai reikia dar veiksmingiau reaguoti į galinčius iškilti poreikius.

- (9) Kad galėtų bendradarbiauti ir dalyvauti Programoje, muitinių pareigūnai turi pakankamai gerai mokėti kalbas. Dalyvaujančios šalys turėtų pasirūpinti, kad jų pareigūnai būtų mokomi kalbų.
- (10) „Muitinė 2007“ vidurio laikotarpio vertinime buvo patvirtintas poreikis sistemingiau organizuoti keitimąsi informacija ir žiniomis tarp administracijų, taip pat tarp administracijų ir Komisijos, ir programos įgyvendinimo metu sukauptų žinių konsolidavimą. Todėl Programoje ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas keitimuisi informacija ir žinių valdymui.
- (11) Nors pagrindinė atsakomybė siekiant Programos tikslų tenka dalyvaujančioms šalims, pagal Programą vykdomai veiklai koordinuoti ir infrastruktūrai bei reikiamoms paskatomis užtikrinti yra reikalingi Bendrijos veiksmai.
- (12) Kadangi šio sprendimo tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl veiksmo masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, laikydamasi 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo sprendimu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti.
- (13) Šiuo sprendimu visam Programos laikotarpiui nustatomas finansinis paketas, tapsiantis svarbiausiu orientaciniu dydžiu biudžeto valdymo institucijai, kaip apibrėžta 2006 m. gegužės 17 d. Tarpinstitucinio susitarimo 37 punkte.
- (14) Priemonės, kurių reikia šiam sprendimui įgyvendinti, turėtų būti priimtose pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką⁽¹⁾,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Programos sukūrimas

1. 2008 m. sausio 1 d.–2013 m. gruodžio 31 d. laikotarpiui sukuriama daugiametė Bendrijos muitinių veiksmų programa

⁽¹⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

(Muitinė 2013) (toliau – Programa), skirta paremti ir papildyti veiksmus, kurių valstybės narės imasi muitinės veiklos srityje siekdamos užtikrinti veiksmingą vidaus rinkos veikimą.

2. Pagal Programą vykdoma veikla apima:

- a) ryšių ir informacijos mainų sistemas;
- b) lyginamąją analizę;
- c) seminarus ir darbo grupes;
- d) projektų grupes ir valdymo grupes;
- e) darbo vizitus;
- f) mokymus;
- g) stebėsenos veiksmus;
- h) bet kurią kitą veiklą, būtiną Programos tikslams pasiekti.

2 straipsnis

Apibrėžimai

Šiame sprendime naudojamos sąvokos apibrėžiamos taip:

1. administracija – dalyvaujančių šalių valdžios institucijos ir kitos įstaigos, kurioms pavesta administruoti muitinės ir su muitine susijusią veiklą;
2. pareigūnas – administracijos narys.

3 straipsnis

Dalyvavimas Programoje

1. Dalyvaujančios šalys yra valstybės narės ir 2 dalyje nurodytos šalys.
2. Programoje dalyvauja:
 - a) šalys kandidatės, kurioms taikoma pasirengimo narystei strategija, – pagal bendruosius principus ir šių šalių prisijungimo prie Bendrijos programų bendrąsias nuostatas ir sąlygas, nustatytas atitinkamu pamatiniu susitarimu ir Asociacijos tarybos sprendimais;
 - b) potencialios šalys kandidatės – pagal nuostatas, kurios bus priimtose kartu su šiomis šalimis po pamatinių susitarimų dėl jų dalyvavimo Bendrijos programose sudarymo.

3. Programoje taip pat gali dalyvauti kai kurios Europos kaimynystės politikos šalys partnerės, jei jos pasiekė pakankamą atitinkamų teisės aktų ir administravimo metodų suderinimo su Bendrijos teisės aktais ir administravimo metodais lygį, – pagal nuostatas, kurios bus priimtos kartu su šiomis šalimis po pagrindų susitarimų dėl jų dalyvavimo Bendrijos programose sudarymo.

4. Dalyvaujančioms šalims atstovauja atitinkamos administracijos pareigūnai.

4 straipsnis

Bendrieji tikslai

1. Programa parengiama taip, kad būtų pasiekti tokie bendrieji tikslai:

- a) užtikrinti, kad muitinių veikla atitiktų vidaus rinkos poreikius, įskaitant tiekimo grandinės saugumą ir prekybos sąlygų palengvinimą, ir kad būtų remiama augimo ir užimtumo strategija;
- b) užtikrinti, kad valstybių narių muitinių administracijos bendradarbiautų ir vykdytų savo pareigas taip veiksmingai, lyg jos būtų viena administracija, užtikrinant muitinių tikrinimą, leidžiantį pasiekti lygiaverčių rezultatų kiekvienoje Bendrijos muitų teritorijos vietoje, ir remiant teisėtą verslą;
- c) pakankamai apsaugoti Bendrijos finansinius interesus;
- d) stiprinti saugumą ir saugą;
- e) parengti 3 straipsnio 2 dalyje nurodytas šalis stojimui, įskaitant keitimosi patirtimi ir žiniomis su tų šalių muitinių administracijomis priemonės.

2. Bendras požiūris dėl muitų politikos nuolat pritaikomas prie naujų pokyčių Komisijai ir valstybėms narėms bendradarbiaujant Muitų politikos grupėje, kurią sudaro Komisija ir valstybių narių muitinių administracijų vadovai arba jų atstovai. Komisija reguliariai informuoja Muitų politikos grupę apie Programos įgyvendinimo priemones.

5 straipsnis

Konkretūs tikslai

Konkretūs Programos tikslai yra:

- a) labiau standartizuoti ir supaprastinti muitinių sistemas ir muitinių tikrinimą ir taip sumažinti administracinę naštą bei ekonominių operacijų vykdytojų kaštus dėl teisės aktų laikymosi ir tęsti atvirą bei skaidrų bendradarbiavimą su prekybos subjektais;
- b) nustatyti, parengti ir taikyti geriausią darbo praktiką, visų pirma tikrinimo prieš arba po muitinio įforminimo, rizikos analizės, muitinio tikrinimo ir supaprastintų procedūrų srityse;

- c) siekiant dirbti produktyviau ir veiksmingiau, toliau taikyti valstybių narių muitinių administracijų darbo rezultatų vertinimo sistemą;
- d) remti veiksmus, kuriais siekiama užkirsti kelią pažeidimams, visų pirma skubiai perduodant pasienio muitinių postams informaciją apie rizikos veiksmus;
- e) užtikrinti vienodą ir vienareikšmį tarifų klasifikavimą Bendrijoje, ypač gerinant koordinavimą ir bendradarbiavimą tarp laboratorijų;
- f) remti visos Europos elektroninės muitinės aplinkos kūrimą plėtojant sąveikiąsias ryšių ir informacijos mainų sistemas ir kartu atliekant būtinus teisės aktų bei administracinius pakeitimus;
- g) išsaugoti esamas ryšių ir informacijos sistemas ir, jei reikia, kurti naujas;
- h) imtis veiksmų, kuriais būtų teikiama parama narystei besiruošiančių šalių muitinių administracijoms;
- i) padėti plėtoti aukštos kokybės muitinių administracijas trečiojoje šalyse;
- j) pagerinti valstybių narių ir trečiųjų šalių, visų pirma Europos kaimynystės politikos šalių partnerių, muitinių administracijų bendradarbiavimą;
- k) plėtoti ir stiprinti bendrą mokymą.

6 straipsnis

Darbo programa

20 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka Komisija kasmet patvirtina darbo programą.

II SKYRIUS

PROGRAMOS VEIKLA

7 straipsnis

Ryšių ir informacijos mainų sistemos

1. Komisija ir dalyvaujančios šalys užtikrina, kad veiktų 2 dalyje nurodytos ryšių ir informacijos mainų sistemos.
2. Ryšių ir informacijos mainų sistemos apima:
 - a) bendrąjį ryšių tinklą/bendrąją sistemų sąsają (CCN/CSI);
 - b) kompiuterizuotą tranzito sistemą (CTS);
 - c) tarifų sistemas, ypač duomenų platinimo sistemą (DDS), kombinuotąją nomenklatūrą (CN), Bendrijos integruoto tarifo informacijos sistemą (TARIC), Europos privalomosios tarifinės informacijos sistemą (EBTI), tarifinių kvotų ir kvotų priežiūros administravimo sistemą (TQS), suspenda-

vimo informacijos sistemą (SUSPENSIONS), elektroninių vaizdų valdymo sistemą (SMS), perdirbimo procedūrų informacinę sistemą (ISPP), Europos cheminių medžiagų muitinės registrą (ECICS) ir registruotų eksportuotojų sistemą (REX);

- d) saugumo stiprinimo sistemas, nurodytas 2005 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 648/2005, iš dalies keičiančiame Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2913/92, nustatantį Bendrijos muitinės kodeksą ⁽¹⁾, įskaitant Bendrijos rizikos valdymo sistemą, eksporto kontrolės sistemą (ECS), importo kontrolės sistemą (ICS) ir įgaliotųjų ekonominių operacijų vykdytojų sistemą (AEO);
- e) bet kokias naujas su muitinės veikla susijusias ryšių ir informacijos mainų sistemas, įskaitant elektronines muitinės sistemas, sukurtas pagal Bendrijos teisės aktus ir numatytas 6 straipsnyje nurodytoje darbo programoje.

3. Bendrijos sudėtinės dalys ryšių ir informacijos mainų sistemose yra techninė įranga, programinė įranga ir tinklų jungtys, kurios yra bendros visoms dalyvaujančioms šalims. Komisija Bendrijos vardu sudaro reikiamas sutartis, kad būtų užtikrintas šių sudėtinių dalių veikimas.

4. Ne Bendrijos sudėtinės dalys ryšių ir informacijos mainų sistemose yra nacionalinės duomenų bazės, sudarančios šių sistemų dalį, tinklų jungtys tarp Bendrijos ir ne Bendrijos sudėtinių dalių ir tokia techninė bei programinė įranga, kokią kiekviena dalyvaujanti šalis mano esant būtiną visiškam šių sistemų veikimui visoje jos administracijoje. Dalyvaujančios šalys užtikrina ne Bendrijos sudėtinių dalių veikimą ir jų sąveiką su Bendrijos sudėtinėmis dalimis.

5. Bendradarbiaudama su dalyvaujančiomis šalimis, Komisija koordinuoja 2 dalyje nurodytų sistemų ir infrastruktūros Bendrijos ir ne Bendrijos sudėtinių dalių diegimo ir funkcionavimo aspektus, kad būtų užtikrintas šių dalių veikimas, tarpusavio ryšių ir nuolatinį tobulinimą. Komisija ir dalyvaujančios šalys daro viską, ką gali, kad būtų laikomasi šiuo tikslu nustatytų grafikų ir terminų.

6. Komisija gali leisti, kad CCN/CSI muitinės veiklos arba su ja nesusijusiais tikslais naudotųsi kitos administracijos. Siekiant padengti susijusius kaštus, gali būti pareikalauta prisidėti finansiškai.

8 straipsnis

Lyginamoji analizė

Lyginamąją analizę, kurios tikslas – nustatyti geriausią praktiką sutartų rodiklių pagrindu lyginant darbo metodus, tvarką ar procesus, gali vykdyti dvi ar daugiau dalyvaujančių šalių.

⁽¹⁾ OL L 117, 2005 5 4, p. 13.

9 straipsnis

Seminarai ir darbo grupės

Komisija ir dalyvaujančios šalys kartu rengia seminarus ir darbo grupes bei užtikrina tokių seminarų ir darbo grupių rezultatų sklaidą.

10 straipsnis

Projektų grupės ir valdymo grupės

Komisija, bendradarbiaudama su dalyvaujančiomis šalimis, gali sudaryti projektų grupes, kurioms pavedama per nustatytą terminą atlikti konkrečias užduotis, ir valdymo grupes, atliekančias koordinavimo veiklą.

11 straipsnis

Darbo vizitai

1. Dalyvaujančios šalys organizuoja pareigūnų darbo vizitus. Darbo vizitai negali trukti ilgiau kaip vieną mėnesį. Kiekvienas darbo vizitas turi būti susijęs su konkrečia profesine veikla, gerai parengtas, o vėliau įvertintas atitinkamų pareigūnų ir administracijų. Darbo vizitai gali būti bendro pobūdžio arba skirti konkrečiai prioritetinei veiklai.

2. Dalyvaujančios šalys sudaro sąlygas atvykusiems pareigūnams veiksmingai įsilieti į priimančios administracijos veiklą. Šiuo tikslu atvykusiems pareigūnams suteikiami leidimai atlikti užduotis, susijusias su jiems patikėtomis pareigomis. Jei tai reikalinga pagal aplinkybes ir ypač siekiant, kad būtų atsižvelgiama į specialius kiekvienos dalyvaujančios šalies teisės sistemos reikalavimus, kompetentingos dalyvaujančių šalių valdžios institucijos gali šiuos leidimus apriboti.

3. Per darbo vizitą su vykdomomis užduotimis susijusi pareigūno civilinė atsakomybė prilyginama priimančios administracijos pareigūnų civilinei atsakomybei. Atvykę pareigūnai privalo laikytis tų pačių profesinio konfidencialumo taisyklių kaip ir priimančios administracijos pareigūnai.

12 straipsnis

Mokymai

1. Dalyvaujančios šalys, bendradarbiaudamos su Komisija, palengvina bendradarbiavimą tarp nacionalinių mokymo įstaigų, visų pirma:

- a) nustatydamos mokymo reikalavimus, tobulindamos esamas mokymo programas ir, kai tinkama, tobulindamos esamus mokymo modulius ir kurdamos naujus mokymo modulius, naudojančius nuotolinį mokymąsi, kad būtų sukurtas bendras pareigūnų mokymo pagrindas, apimantis visas muitinės taisykles ir procedūras, leidžiantis tiems pareigūnams įgyti būtinų profesinių įgūdžių ir žinių;

- b) kai tinkama, skatindamos ir sudarydamos galimybę visų dalyvaujančių šalių pareigūnams dalyvauti su muitinių klausimais susijusiuose mokymo kursuose, kai tokius kursus dalyvaujanti šalis rengia savo pareigūnams;
- c) kai tinkama, suteikdamos būtiną infrastruktūrą bei priemones bendram nuotoliniam mokymui muitinės veiklos srityje ir tokio mokymo valdymui;

2. Kai tinkama, dalyvaujančios šalys 1 dalies 1 punkte nurodytus bendrai sukurtus nuotolinio mokymo modulius integruoja į savo nacionalines mokymo programas.

Dalyvaujančios šalys užtikrina, kad jų pareigūnams būtų suteiktas pradinis ir tęstinis mokymas, būtinas bendriems profesiniams įgūdžiams ir žinioms įgyti pagal mokymo programas. Dalyvaujančios šalys skatina pareigūnų kalbų mokymą, kuris yra būtinas, kad jie pasiektų dalyvavimui Programoje reikalingą kalbinių įgūdžių lygį.

13 straipsnis

Stebėsenos veiksmai

1. Bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis Komisija nusprendžia, kurios konkrečios Bendrijos muitų teisės aktų sritys gali būti stebimos.
2. Šią stebėseną vykdo bendros valstybių narių muitinių pareigūnų ir Komisijos pareigūnų grupės. Taikydamos teminių arba regioninių metodą, tos grupės lankosi įvairiose Bendrijos muitų teritorijos vietose, kuriose veikia muitinių administracijos. Grupės nagrinėja muitinių darbo praktiką nacionaliniu lygiu, nustato sunkumus, su kuriais susiduriama įgyvendinant taisykles ir, jei reikia, rengia pasiūlymus, kaip pakeisti Bendrijos taisykles ir darbo metodus, kad bendrai pagerėtų muitinių veiksmų veiksmingumas. Grupių ataskaitos perduodamos valstybėms narėms ir Komisijai.

14 straipsnis

Dalyvavimas Programos veikloje

Tarptautinių organizacijų, trečiųjų šalių administracijų, ekonominių operacijų vykdytojų ir jų organizacijų atstovai gali bet kada dalyvauti pagal Programą organizuojamoje veikloje, jei tai naudinga siekiant 4 ir 5 straipsniuose nurodytų tikslų.

15 straipsnis

Keitimasis informacija

Bendradarbiaudama su dalyvaujančiomis šalimis Komisija plėtoja keitimąsi Programos veiklos metu sukauptą informaciją.

III SKYRIUS

FINANSINĖS NUOSTATOS

16 straipsnis

Finansinė struktūra

1. Programos įgyvendinimo finansinis paketas laikotarpiu nuo 2008 m. sausio 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d. yra 323 800 000 EUR.

2. Metinius asignavimus tvirtina biudžeto valdymo institucija, neviršydama daugiametės finansinės struktūros ribų, kaip apibrėžta 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 37 punkte.

17 straipsnis

Išlaidos

1. Programos įgyvendinimo išlaidas, laikydamosi 2–5 dalių nuostatų, dengia Bendrija ir dalyvaujančios šalys.

2. Bendrija dengia šias išlaidas:

- a) 7 straipsnio 3 dalyje nurodytų Bendrijos sudėtinių dalių ryšių ir informacijos mainų sistemose įsigijimo, kūrimo, diegimo, techninės priežiūros ir naudojimo kaštus;
- b) dalyvaujančių šalių pareigūnų patirtas kelionės ir gyvenimo išlaidas, susijusias su lyginamosios analizės veikla, darbo vizitais, dalyvavimu seminaruose ir darbo grupėse, projektų grupėse ir valdymo grupėse, mokyme bei stebėsenos veiksmuose;
- c) seminarų ir darbo grupių organizavimo kaštus;
- d) 14 straipsnyje nurodytų išorės ekspertų ir dalyvių patirtas kelionės ir pragyvenimo išlaidas;
- e) mokymo sistemų ir modulių įsigijimo, kūrimo, diegimo ir priežiūros kaštus, jeigu tos sistemos ir moduliai bendri visoms dalyvaujančioms šalims;
- f) bet kurios kitos veiklos, nurodytos 1 straipsnio 2 dalies h punkte, kaštus, sudarančius ne daugiau kaip 5 % bendrų Programos išlaidų.

3. Dalyvaujančios šalys dengia šias išlaidas:

- a) 7 straipsnio 4 dalyje nurodytų ne Bendrijos sudėtinių dalių ryšių ir informacijos mainų sistemose įsigijimo, kūrimo, diegimo, techninės priežiūros ir naudojimo kaštus;
- b) kaštus, susijusius su jų pareigūnų pradinio ir tęstinio mokymu, ypač jų kalbų mokymu.

4. Dalyvaujančios šalys bendradarbiauja su Komisija siekiant užtikrinti, kad asignavimai būtų naudojami pagal patikimo finansų valdymo principą.

Komisija pagal 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento ⁽¹⁾ (toliau – Finansinis reglamentas) nustato išlaidų apmokėjimo taisykles ir apie jas praneša dalyvaujančioms šalims.

5. Programos finansinis asignavimas taip pat gali būti skiriamas padengti išlaidas, susijusias su pasirengimo, stebėsenos, priežiūros, audito ir vertinimo veikla, kuri tiesiogiai būtina Programai valdyti ir jos tikslams pasiekti, ir visų pirma susijusias su tyrimais, susitikimais, informavimo ir skelbimo veiksmais, išlaidas, susijusias su informacijos mainams skirtais informacinių technologijų tinklais, ir visas kitas techninės ir administracinės pagalbos išlaidas, kurias Komisija gali patirti valdydama Programą.

18 straipsnis

Finansinio reglamento taikymas

Finansinis reglamentas taikomas visiems asignavimams, teikiamiems pagal šį sprendimą, kaip apibrėžta Finansinio reglamento VI antraštinėje dalyje. Visų pirma, asignavimams taikomas išankstinis rašytinis susitarimas su paramos gavėju, kaip numatyta Finansinio reglamento 108 straipsnyje, sudarytas pagal Finansinį reglamentą priimtų įgyvendinimo taisyklių pagrindu, kuriame gavėjas išreiškia savo sutikimą, kad Audito Rūmai tikrintų suteiktų asignavimų naudojimą.

19 straipsnis

Finansų kontrolė

Sprendimų dėl finansavimo ir visų kitų su šiuo sprendimu susijusių susitarimų ar sutarčių atžvilgiu atliekama finansų kontrolė, o prireikus juos gali vietoje tikrinti Komisija, įskaitant Europos kovos su sukčiavimu tarnybą (OLAF) ir Audito Rūmus. Tikrinimai gali vykti apie juos nepranešus.

IV SKYRIUS

KITOS NUOSTATOS

20 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda Muitinė 2013 komitetas (toliau – Komitetas).

2. Jeigu daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnį.

Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje nustatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

⁽¹⁾ OL L 248, 2002 9 16, p. 1.

21 straipsnis

Stebėjimas

Dalyvaujančios šalys ir Komisija kartu vykdo nuolatinę Programos stebėjimą.

22 straipsnis

Vidurio laikotarpio ir galutinis įvertinimas

1. Atlikti Programos vidurio laikotarpio ir galutinį įvertinimą pavedama Komisijai, kuri naudojami šio straipsnio 2 dalyje nurodytomis ataskaitomis ir bet kokia kita svarbia informacija. Programa vertinama atsižvelgiant į 4 ir 5 straipsniuose nurodytus tikslus.

Atliekant vidurio laikotarpio įvertinimą, veiksmingumo ir efektyvumo požiūriu apžvelgiami Programos laikotarpio viduryje pasiekti rezultatai, taip pat nagrinėjama, ar vis dar aktualūs pradiniai Programos tikslai. Be to, vertinamas finansavimo naudojimas, taip pat stebėjimas ir įgyvendinimas.

Atliekant galutinį įvertinimą, pagrindinis dėmesys skiriamas Programos veiklos veiksmingumui ir efektyvumui.

2. Dalyvaujančios šalys Komisijai teikia šias vertinimo ataskaitas:

- a) iki 2011 m. balandžio 1 d. – vidurio laikotarpio Programos aktualumo, veiksmingumo ir efektyvumo vertinimo ataskaitą;
- b) iki 2014 m. balandžio 1 d. – galutinę vertinimo ataskaitą, kurioje pagrindinis dėmesys, be kita ko, skiriamas Programos veiksmingumui ir efektyvumui.

3. Remdamasi 2 dalyje išvardytomis ataskaitomis ir bet kokia kita svarbia informacija, Komisija teikia Europos Parlamentui ir Tarybai šias vertinimo ataskaitas:

- a) iki 2011 m. rugpjūčio 1 d. – vidurio laikotarpio vertinimo ataskaitą ir komunikatą dėl tikslingumo tęsti Programą;
- b) iki 2014 m. rugpjūčio 1 d. – galutinę vertinimo ataskaitą.

Susipažinimui tos ataskaitos siunčiamos Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui bei Regionų komitetui.

23 straipsnis

Panaikinimas

Sprendimas Nr. 253/2003/EB panaikinamas nuo 2008 m. sausio 1 d.

Tačiau finansiniams išpareigojimams, susijusiems su veiksmais, vykdomais pagal tą sprendimą, tas sprendimas toliau taikomas iki veiksmų užbaigimo.

24 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis sprendimas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

Jis taikomas nuo 2008 m. sausio 1 d.

25 straipsnis

Adresatai

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2007 m. gegužės 23 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

H.-G. PÖTTERING

Tarybos vardu

Pirmininkas

G. GLOSER
